

Napi magyar Coelho – Örömréning

Paládi Zsolt füveskönyve

Bevezető gondolatok:

A *Napi magyar Coelho* Paládi Zsolt író „maforizmaíát” tartalmazó kötete.

Ma az iránymutató, biztató, életigenlő gondolatokra nagyobb szükség van, mint valaha. A brazil író nyomdokán haladva azt gondolom, hogy magyar környezetben másfajta aforizmaák segítik az életben maradást és a lelki-szellemi kiteljesedést, mint a nyugati világban vagy a latin miliőben. Ezek az aforizmaák örömközpontúak. Mert a Napi magyar Coelho-nak az örökre kell összpontosítania, hisz ebben az országban abból van a legkevesebb. Egyfajta Örömréningnek is felfogható a Napi magyar Coelho olvasgatása, felvértéz a harc előtt, megtanít örülni, a fájdalmat kimondani és feldolgozni.

„Örökre kell berendezkedni. Nem szabad félni a teljes örömtől.

Ahogy Nietzsche mondja: 'Mély a fájdalom, de az öröm még mélyebb. Az öröm öröklétet kíván, mély, mély örökkévalóságot!' "

Pilinszky János

(November)

Nyitókép: örömszerző maforizmák – A gondolat hatalma

Ha világosan megfogalmazod céljaid és nem felejtess el minden nap emlékezni rájuk, céljaid beváltják magukat. A célok mindennapos felidézésével működésbe hozod azokat az energiákat, az Univerzum energiáit, amelyek benned rejtőznek, s amelyekkel céljaid egy része egészen biztosan valóra válik. A modern korban, a válság korában a gondolat hatalma súlyos sérüléseket szenvedett. Nem véletlenül. A sötétség erői mindenképp meg akarják akadályozni, hogy minél több ember kiteljesedjen. „De legyetek ravaszak, mint a kígyók” – mondja a Biblia. Tapétázd ki a falad céljaid szimbólumaival, írd be a telefonod emlékeztetőjébe, meditálj rajta napi fél órát, bármit tégy, csak ne vedd szem elől. Tévedsz meg a sötétséget és hozd működésbe az energiát!

Örömszerző maforizmák – a világ jobbik fele

Ha ezt olvasod, a világ jobbik feléhez tartozol. Gondoskodó alkat vagy, miközben magadról gondoskodik, arról is próbálsz gondoskodni, hogy a világ jobb hely legyen, hogy az emberek gondolkodjanak, mielőtt indulatból cselekszenek, hogy ne haljon ki az emberség a mindennapokból. A világ is ezeket az embereket szereti, bármit is mondanak erről, előbb-utóbb sikered lesz az emberek között. Csak ez a magatartás az, ami az emberek szeretetét kivívja. Az erőszakos emberek bár pillanatnyi ered-

ményeket elérhetnek, tartósat nem. A többségnek elege van belőlük: rendkívül unalmasak és bárdolatlanok.

Örömszerző maforizmények – nem vagyunk egyedül

Nem értünk, nem érthetünk meg mindent a Felsőbb Erő szándékaiból. De az biztos, hogy mindig segít minket, csak épp azt nem értjük sokszor, miért abban a formában, ahogyan teszi. Nem egyedül vívjuk a harcunkat, bár az eszközök, amiket kapunk hozzá, talán meglepnek minket, és a hozzánk küldött emberek is rendhagyó módon avatkoznak az életünkbe vagy szokatlan módon ösztönöznek új felismerésekre.

Örömszerző maforizmények – hallgass a belső hangra

Hallgass a belső hangra, az mindig eligazít. A belső hang azonban többnyire csak jó környezetben, jó emberek között szólal meg. Egy pillanatnyi létszünetben, amikor az Univerzum kegyelmi állapotában létezel. Kevés ilyen pillanat van.

Én például Dániában találkoztam önmagammal. Akkor szólal meg a belső hang, ha a Felsőbb Erő a közelben van és segít téged megérteni önmagadat. Keresni kell a tehát a lehetőséget, hogy az Öröm és a Nyugalom időszakában a belső hang eligazíthasson téged.

Örömszerző maforizmények – a hitről

Nem számíthatsz semmi jóra, ha nem hiszel semmiben. Pedig elég csak az Univerzumra gondolnod, minden lehetséges benne...

A szenvedélybetegek is megerősítik, szinte reménytelen a küzdelmük, ha nem bíznak a Felsőbb Erő segítő kezében. Nem fogadod el, hogy létezik egy Felsőbb Erő? Elutasítod, hogy van Rendező elv és Csak a materiában gondolkodsz?

Tedd azt, de úgy sokkal nehezebb lesz a dolgod. Nehezebb lesz helytállnod az életben, mert az ember már rég bebizonyította, nem hihetsz Csak benne, ahhoz túl esendő, túl erőszakos és túl igazságtalan.

Örömszerző maforizmények – a sokat szenvedett emberek emlékei

Olvasgasd a sokat szenvedett emberek visszaemlékezéseit, az erőt ad. Végül is az ember mindent el tud viselni, valóban Mindent, ezek a példák is ezt mutatják. Igaz az emberre, hogy mindenhez tud alkalmazkodni, de nem szabad, nem szabadna megengedni, hogy bármi megtörténhessen! Erre való a történelem tanulmányozása. De mivel abból kevesen tanulnak, készülj fel a rosszra is, és gondold arra, az, ami az életedben bekövetkezhet, még mindig nem olyan szörnyű, mintha az embernek lefagy és elüszkösödik a lába vagy ha az éhségtől szédeleg. Ám azért soha ne vedd el az aktív gondolkodást, sőt indokolt esetben a politikai cselekvést sem, nehogy még egyszer ez ártatlan embereket fenyegethessen!

Adventi maforizmák

A gyertyagyújtás szakrális gesztusa és a hozzá kapcsolódó Istentisztelet kiállás és tiltakozás a földhözragadt materializmus ellen. A várakozás maga is protestáló tett, mikor a szemben álló sereg azt igyekszik megértetni velünk: nincs mire várakozni. Jézus azt kérdezte apostolaitól: „Ti is elmentek?” Mire ők így válaszoltak: „Ugyan hova mennénk?” Ugyan hova mennénk, amikor a másik oldalon csak annyi választásunk lenne, miként hajtsunk fejet a pénz hatalom ezerkarú gépezete előtt.

(Adventi maforizmaim sora remélem erősíteni fogja azokat, akik még hiszik, van mire várni. Napról napra erősebb a remény, hisz a másik oldal gondosan kiírt magából mindent, ami vonzó. Minden nappal közelebb kerülünk a Teljesség és a Semmi robbanásszerű összeütközéséhez.)

(December)

Örömszerző adventi maforizmak – az Univerzum titkai

Néhány tudós azt állítja, azért nem találkoztunk még idegen létformával, mert ha egy civilizáció eléri az általunk is megtapasztalt fejlettséget, elpusztítja önmagát. Erőltetettnek tartom ezt a magyarázatot. Véleményem szerint azért nem találkoztunk idegen létformával, mert vagy nincs, vagy olyan távolságban van, amit képtelenség áthidalni. Mindez a Felsőbb Erő bölcsességét dicséri, a történelem során rokon népek is egymás ellen fordultak, két különböző faj pedig biztosan elpusztítaná egymást. Így a szabad akarat meghagyásával teljesezhet ki egy kultúra. Örömhír ebben számunkra, hogy világunk, ha nem is a lehető világok legjobbika, ahogy Leibniz állította, de egy alaposan átgondolt Rendezői Terv működik benne.

Adventi maforizmak – A szeretet helye

Sokan gondolják azt, hogy ebben a világban nincs helye a Szépségnek és a Szeretetnek. De reményt ad néhány ember szava, így Bőjte Csabáé, aki azzal biztat, aki el van keseredve, nézzon körül, milyen sok a jó ember.

S akik kétségbe vannak esve, mondják el mindenkinek, úton és útfélen, mennyire szenvednek a hiánya miatt, mennyire nem jó így! Minél többen kiáltjuk: elég volt, annál többen csatlakoznak hozzánk.

Adventi maforizmak – a templomról

Sokan azért járnak templomba, mert mélyen hiszik, hogy ott Istennel találkoznak. Ez dicséretes. S ha imádkoznak, az még dicséretesebb, mert ezzel saját lelkük épüléséért is tesznek.

De az is elegendő, ha valaki azért megy el, mert ebben a magából is kifordult világban egy óráig azt érezheti: minden rendben van.

Adventi maforizmak – gyógyuló emberiség

„Örökké nem eshet.” – ez a Holló című film egyik alapmondata. Az az apokaliptikus vízió, amit a gothic műfaj megteremtői ebben az alkotásban kifejeznek, az egész emberiség számára figyelmeztető jel, hová vezetne, ha a Romlás műveit építgető álfilozopterek és az őket fizető kapzsi és mohó Dareioszok kerekednének felül a humánus felett.

De az Írás szerint Isten „a Földkerekség nemzedékeit gyógyulásra szánta.” A gyógyulás, a remény, és az enyhülést adó szép szó utáni vágy erősebb minden szenvedélynél. Ennek jeleit látjuk a világ jobbik felének törekvéseiben.

„Az igazság ugyanis örök és halhatatlan.”

Gyógyulj hát, emberiség!

Örömszerző adventi maforizmák – filozófia

„Az én országom nem e világból való:” a várakozás időszakában is érezhetjük ennek a mondatnak az igazságát, hiszen az elvárások és határidők lavinái az adventi időszakban sem állnak meg...

De a gondok és feladatok ellenére is időt kell teremtenünk az elcsöndesedésre, mert csak ez segít megértetni a Felsőbb Erő szándékának mély filozófiáját.

Örömszerző maforizmák – divatos intellektus

Magnus Carlson, sakk-világbajnok újabban modell is, és híres színésznőkkal fényképezkedik. A divatlapok beharangozták: divatba jött az intellektus. Jó hír a Woody Allen-típusú férfiaknak?

A dinamitagyú sakkozó mindenesetre új trendet teremtett, amit akár a magyar férfiak is követhetnének...

Ha a humor és az intelligencia együttese lenne a trendi – természetesen ez nem menne a magyar nők pártoló együttműködése nélkül – akkor ismét helyükre kerülnének a dolgok.

A szinglikérdés többé nem lenne „olyan társadalmi probléma, aminek megoldásával foglalkozni kell” (idézet Rácz Zsuzsától), hanem mindenki megkapná azt, akit megérdemel... Ahogy az helyénvaló és a világ rendje szerint természetes.

Adventi maforizmak – a békességről

„Ha megdobnak kővel, dobd vissza malomkővel” – mintha ez lenne a modern világ jelszava. Sokunk rögtön malomkő után nyúl, ha büszkeségét érzi sértve. A Gyűlölet, a Lenézés, a Gőg képes lebecsülni az ellenfél erejét, természetesnek véve, hogy a malomkő összelapítja. De aki nyulat kerget, néha oroszlánra lel!

A gyűlölködő-bosszúálló fél rengeteg energiáját emészt fel a malomkő megmozgatása! S „lehetne egy kicsivel jobb a világ,” ha ezt az erőt másra használná...

Örömhír, hogy a békés emberek energiája nem vész el, hanem megmarad, és a Jót mozdítja elő.

Adventi maforizmak – a panaszkulturánkról

Országunkban sajnos a kultúra hanyatlik és pénzhiánnyal küzd, panaszkulturánk viszont hihetetlenül fejlett. Pedig az Írás azt mondja: „Nemde a harmat enyhíti a hőséget? Így a szép szó jobb még az ajándéknál is.”

Ha nagyjaink végre felismernék a lehetőséget, hogy a kultúra enyhethet adhat és erősítheti a hitet, nem virágozna ilyen bőven a panasz. „A balga kemény szemrehányást tesz.” De Jók szíve még a szorongattatásban is örül.

Szegénységben hallgatnak a múzsák. Ám napról napra hallatszanak a győzelmi jelentések, miszerint az országnak egyre jobb és jobb lesz. Várjuk, hogy ez hatással legyen a magyar kultúrára is, hiszen mindenhol másutt így van, ahol szárba szökken a fejlődés...

(Adventi maforizmák – kisebbségben)

„Imé, én elengedlek benneteket, mint bárányokat a farkasok közé.” Mi, idealisták és hívők, gyakran gondoljuk úgy, hogy túl jók vagyunk ennek a világnak, amely nem érdemel meg minket.

A felvetés nem megalapozatlan és nem vall hiú lélekre. De a világ nem fog megváltozni. Ha pedig mi változunk meg, saját magunk ellen, legbensőbb Jónk ellen fordulunk.

Ha nem változunk, és ragaszkodunk az Igazsághoz, tudnunk kell, mindig a kisebbséghez fogunk tartozni, ennek megfelelően fognak megítélni és megkülönböztetni. De – cserébe – e kisebbség tagjai mindig örömmel fogják felfedezni a Másikban a Testvért.

Adventi maforizmák – boldogság

Nem tehetünk magunknak szemrehányást, ha nem érezzük magunkat boldognak. Jó, ha észben tartjuk, a Felsőbb Erő csak segítséget ad, de boldogságunkat a véletlen alakítja. Vagy nevezzük szerencsének? Ha nem is érzed magad boldognak, legalább életben vagy – és a szerencse forgandó!

Nem csak az lehet szerencse, hogy jó emberekkel találkozunk jó időpontokban, hanem az is lehet szerencse, ha a mérgező embereket elkerüljük. Vannak ilyenek. Vagy ha nem is kerüljük el őket, rövid ideig tart a kapcsolatunk vele és nem alapozunk rá egy egész életet.

Adventben pedig újfent várakozhatunk a jó emberre és a megfelelő pillanatra...

Adventi maforizmák – terhek

Ma kétszeres teher nehezedik azokra, akik segítő szerepben vannak.

„Mi az én erőm, hogy kitartsak? Talán a kövek erőssége az én erőm? Talán ércből van a testem?” De akik karitászbán vesznek részt nem feledhetik, nincsenek egyedül.

Nem egyedül mennek oda az elesettekhez, hanem Jézussal. Ő kíséri hozzájuk.

Adventi maforizmák – örömréning jegyében

(Advent idején napi magyar Coelhok visszatér az örömréning témaköréhez. Mikor lenne ennek rendelt ideje, ha nem Adventkor!)

Az előrehaladott életkornak megvan az az előnye, hogy van mire visszaneézünk...

Múltunkból a Jót emeljük ki, és arra emlékezzünk, de arra intenzíven és örömszerzés céljából!

A múlt kellemes képeinél, szép élményeinél elidőzve a jövőt is reménytelibbnek fogjuk látni. Mindenki múltjában megtalálhatóak azok az örömteli időszakok, amelyekhez örömréningünk során fordulhatunk. Ezekkel nevelhetjük magunkat az Örömré!

Adventi maforizmák (örömréning) – a barátságról

Ápold barátságaidat, hogy saját örömödnél szolgálj!

A barátság minden ember életében jót jelent, minden embernek használ. Osvát Ernő szerint: „Minden tartós viszony azon az elhatározáson alapul, hogy egymás jó tulajdonságaiért hajlandók leszünk elnézni egymás rossz tulajdonságait.”

Jó tulajdonságaink felerősödnek egy jó barátságban. Egy jó barátságban megélhetjük azt, hogy kedvesek, derűsek, segítőkészek, egyszóval derék emberek vagyunk.

Adventi maforizmák (örömréning) – a zenéről

Shakespeare szerint a zene a szerelem étke. Nem lehet véletlen, hogy a szerelem és a zene ilyen közel álljanak egymáshoz.

A szépséges és magasztos zene hallgatásakor ugyanazt az érzést éljük át, mint amikor szerelmesek vagyunk. Tegyük róla, hogy a zene által szerzett örömök révén minél többször teremthessünk kapcsolatot az égi szférákkal!

Adventi maforizmak – a munka nemesít

Azt mondják, a munka nemesít, de még egy nemest sem ismert a történelem, aki a munkája révén vált azzá. De azért igyekezz, hogy munkád által teljesej ki, a munkaaholizmus az egyetlen szenvedélybetegség, amit a modern kor igen nagyra értékel!

Ha nem is mondható túl örömtelinek e mai maforizmánk, ha olyan munkád van, amit nem utálsz teljes szívedből és lelkedből, a mai Magyarországon a szerencse fiának mondhatod magad. Ha ebben még képességeid csúcsára is tudsz jutni, az már igazán kivételessé tesz: emberré e mai robotvilágban.

Adventi maforizmak – az Írás

Írhatnak bármit az ünnepekt írók és szóbüvészek, kaphatnak érte magas díjakat, büszkék is lehetnek rá, a legerősebb történet, ami a történelem szövetén átüt, ami korokon és kultúrákon átível: az az Evangélium marad.

És mindenki megtalálhatja benne a maga személyes jelenetét, a „szívéhez közel álló színt.”

(Így ma már nemcsak mi, művészek, állunk Pilátusaink előtt, hanem mindenki, aki változást akar...)

Adventi maforizmak – örömréning

A jó karácsony nem függ a kellékektől, nem függ az anyagiaktól sem a lehetőségektől, csak a szív szeretetre való megnyílásától.

A szív szeretet megnyitja az utat az örömteli karácsonyhoz. Szeressük azt is, aki még nem szolgált rá, aki még nem bizonyított. Szeressünk azért, hogy a világ jobb legyen! – ez a jó karácsony üzenete.

Adventi maforizmak – Örömhír

Kutathatjátok – nagy gondolkodók és írók művei alapján – mi a célja az életnek? Bármennyit tanulmányozzátok őket, nem fogjátok látni. A megoldás egyszerű: nincs cél. A szeretet maga a cél.

Maforizmak – Örömréning

Annyi Jót tapasztaltam meg az idén karácsonykor közöttetek, az ismerőseim között, hogy rádöbbsentem, hatalmas a vágy az Emberben a Jó után. Aki ezek után még azt állítja magáról, hogy „megveszekedett ateista,” és hogy meg van győződve róla, „nincsen semmi,” annak azt ajánlom, utazzon el Nepálba vagy a Szentföldre, ott majd megtudja, miről beszélünk. És azután jöjjön vissza és azután legyen cinikus, ha képes rá.

Mert nem csak a Hithez kell nagy erő, hanem a „harcos ateizmushoz” is. Sőt, ahhoz sokkal nagyobb.

Maforizmák – Örömréning

Örömhír: most, hogy tisztán látod azt, az Emberiség jobbik feléhez tartozol, aki hajlandó tenni és küzdeni a világ spirituális és humánus megújulásaért, elengedheted a bűntudatot, amit meg nem tett dolgaidd és mások által hangoztatott „hibáid” miatt érzel. Legtöbbször nem is a te hibád készíti bűntudatra, mások hibáztatnak ezzel. Azt tetted, amit az adott pillanatban helyesnek gondoltál. Jogod van ahhoz, hogy méltóságodnak megfelelően bánjanak veled.

Ne hagyd, hogy mások élesztgessék a bűntudatot benned. A Szeretet és a Fény a mi oldalunkon áll, ezt kell képviselnünk, nem szabad, hogy ehelyett a bűntudat irányítson minket.

Maforizmák – Örömréning: a Hála

A boldogság elérésének egyik stratégiája, hogy kifejezzük hálánkat másoknak. Akár mi vagyunk hálásak másoknak, akár nekünk hálásak, az mindenképp a mi boldogságunkat segíti elő. Csíkszentmihályi Mihály, a flow-elmélet megalkotója szerint, ha valaki sokaknak használt élete során, boldognak érezheti magát. De ha mi adunk hálát a Felsőbb Erőnek, amiért oda jutottunk, ahova, a hála minket segít majd a Boldogság elérésében.

Szilveszteri maforizma – az Öröm jegyében
(egy kis szilveszteri pajzánsággal, ami ilyenkor megengedhető)

Az örömszerzés mestere, a XVIII. századi kalandor, Giacomo Casanova a mai világ egyik be nem vallott hőse, titkos példaképe. A korai marketing e nagymesterét mindenki utánozza és mindenki tagadja, hogy tőle tanulta az udvarlás művészetét...

Mit is vetnek a szemére? Hogy nem volt hűséges? Nem is várta tőle senki. Csak azt várták tőle, hogy az adott pillanatban maximális örömet adjon és ennek a feladatának tökéletesen eleget is tett. Nem szerelmet ígért, hanem Örömet, és ez fontosabb, mert a szerelem elmúlik, az Öröm viszont velünk marad.

(Január)

Újévi maforizma – örömréning

Ne támassz magaddal szemben nagy elvárásokat az új évben sem (és általában az életben), ha van kit szeretned „teljes szívedből és lelkedből,” már nem hiábavaló az ittléted. A szerető szív a legnagyobb ajándék, amit a másik tőled kaphat. Ne hagyd, hogy előző kapcsolataid emléke megakadályozzon abban, hogy újra szeress! Ez a legtöbb, amit adhatsz, tisztítsd meg magad az Új Érzésre, hogy teljesen átadhasd magad az új érzésnek!

Napi magyar Coelho – örömréning: a megérkezésről

A (brazil) Coelho szerint az út az, amely mindig megmutatja a célba érés legjobb módját, s útközben gazdagodunk. Az előjáték simogatásai határozzák meg az orgazmus intenzitását – írja, s bár az előjáték szerintem több jóval biztat, mint az „út,” amin csak járunk és járunk, tulajdonképpen igaza van.

Nos, Coelho nagyon tudja ugyan, hogyan érdemes biztatni a „kezdő szerelmeseket”, ez azonban nem jelenti azt, hogy mindannyian csak az utat szeretjük taposni, szakadatlanul. Jó, jó, az út maga a lényeg, de én például megérkezni sokkal jobban szeretek.

Inkább adózzunk végre az örömnek, mint az útnak! Minél többet adózzunk az örömnek, annál mélyebbre kerülnek a fájdalmak.

Persze, az út fontos, de a megérkezés öröme az, ami mégiscsak a legnagyobb örömmel tölt el.

Maforizma – Újévi üzenet

Sokak szerint erősen túlértékelik a gothic art egyik alpművét, a Hollót. Szerintem nem, hiszen a kerettörténeten kívül a kegyetlenül hangulatos képek és az ilyen mondatok közvetítik az igazi üzenetet: „ÖRÖKKÉ NEM ESHET!!!! „Ha elszakítanak tőlünk valakit, akit szeretünk, úgy adhatunk neki hosszú életet, ha a szeretetünk sosem szűnik. A házak leégnek, az emberek meghalnak, de az igazi szeretet örökké tart.” ...

A széthullott családok tömegei, a rengeteg alkalmazkodni képtelen és magányos ember már-már elfogadtatja velünk a tényt: szeretet nélkül élni elfogadható, a világ elég kellemes hely ahhoz, hogy ki tudjunk egyezni azzal: szeretet nélkül is lehet benne élni. De ez nem igaz, azért szeretem a gothic artot, mert mindent sötét színekkel fest, hogy könnyebben felismerjük, mi az igazi lényeg.

Nem igaz, hogy elfogadható, hogy az emberré nevelést, az értékek átadását, az oktatást lehetetlenné teszi a zöm igénytelensége, fegyelmezetlensége, rendzavarása. (Az elit és egyházi iskolák kivételek, de ezzel növelik a különbségeket is.) Nem igaz, hogy elfogadható, hogy egy ember három munkáját végezze, három helyett dolgozzon, miközben mások az utcán kóborogva munkát kuncsorognak. Nem igaz, hogy elfogadható, hogy az igazi művészetet kiirtják, ellehetetlenítik, elsorvasztják, miközben öntik a pénzt futballra, gladiátorviadalokra és más ócskaságokra.

De ne csüggedjetek!

A szeretet hatalmát semmi sem tudja megsemmisíteni.

Ha szeretsz, csalódhatsz és sérülhetsz, igaz. Ha viszont nem teszed, nekik adsz igazat, akik megakadályozzák az értékek továbbadását, akik robotot csinálnak az emberekből, s akik megtagadják a művészetet a közönségtől.

Nem kellenek a látványos gladiátorviadatok, Marcus Aurelius alatt akarunk élni, nem Commodus alatt!

Maforizmak – Örömréning: a hit hallásból van

A hit hallásból van, a szeretet pedig megismerésből.

Ez különösen a párkapcsolatokra igaz. Mindig legyen türelmed ahhoz, még ha az időd kevés is, hogy igazán megismerd a másikat, hogy megismerd az igazi személyiségét, mielőtt elvetnéd a vele való kapcsolatot vagy az együttélést. Minél többet beszélsz vele, annál inkább nyilvánvalóvá válhat, hogy jó ember. Az emberek túlnyomó többsége valójában, a lelke legmélyén jó ember, mert erre tanított minket a civilizáció, a hagyományrendszer, és mert az emberek többségét is erre nevelték.

Erre rá fogsz döbbsz, ha elég időt adsz egy hozzád közel álló embernek. Hagyjuk hát, hogy minél több emberben kibontakozzon a benne lévő Jó, ezzel világunk egészének is használunk.

Maforizmak – Örömréning: aki másoknak árt

Aki másoknak árt, magának árt.

Több ez ezoterikus bölcsességnél, csak végig kell gondolnunk. Idegeknek ártani kockázatos, kiszámíthatatlan a sértett fél válasza, nem tudjuk, nem ismerjük, milyen erőt képvisel az ellenfél. Emellett igen kevés alkalom nyílik az agresszióra: ha az idegen ügyfél vagy üzlettárs, esetleg megnyerendő szövetséges, máris mentesül alóla. A bántalmazó ember tehát feleségének, gyerekének, rokonainak, hozzátartozóinak árt. A bántás, a sérelem, az agresszió pedig visszahat rá, így végül magának árt, magát rombolja szét. A balszerencse visszatükröződik. Az áldozat balsorsát előbb-utóbb az elkövető is kénytelen lesz hordozni.

Ne árts másoknak, és te sem fogsz szenvedni.

Maforizmak – Örömréning: az igazi nőről

A férfi meghódításához nem a nő szépsége a legfőbb kulcs, hanem a szeretetreméltósága. A szeretetreméltóság nem csupán kedvességből áll, hanem intelligencia és belső tartalom is kell hozzá. A belül üres nő nem szeretetreméltó nő.

Szívünk királynője az, aki nyitott a világra és egész szeretetével képes átölelni azt. Széles ölelés és megértés: ez az álmunk. Minden férfi arra vágyik, hogy meghallgassák.

Maforizmak – örömréning: élvezd a szerelmet!

Egy nő, aki élvezi a szerelmet, más férfiak vágyának tárgyává is válik. Egy ember szerelmét bírja, de amit sugároz, az ragyogóvá teszi őt a többiek közt. Mindenki őt akarja, az ő társaságát keresi, és nem a magányosét. Ha ezt a fizika nyelvén próbálnánk kifejezni, mondhatnánk, ez az igazságos rendezetlenség elve.

Maforizmak – Örömréning: a szárnyakról

Akinek szárnya van, másnak is szeretne. Már csak azért is, hogy vele repüljön.

Maforizmak – Örömréning: a boldogság fajtáiról

Szerintem több úton érhető el a boldogság. A nyugati ember szerint csak egy úton: minél több vagyontárgy, dolog megszerzésével, az élmények habzsolásával, utazásokkal, minél gyorsabb kielégüléssel, vágyteljesítéssel. A válság, amely a nyugati ember válsága is egyben, azonban megfontolásra készíten minket. Teljesíthető-e mindenki számára ez a fajta boldogság?

Az is lehet boldog, aki a maga egyéni útját járva, keresztül tud menni azon a lelki fejlődésen, ami őt a megvilágosodáshoz juttatja. Az is lehet boldog, aki képes eljutni egy tisztultabb tudatállapotba, és az ehhez vezető utat kitartóan végigküzdi.

Maforizmák – Örömréning: humor és hülyeség

A nevetés gyógyít. Azt szoktam mondani, az életben több a hülyeség, mint a humor, de a humor segít elviselni a hülyeséget. Valóban így van. Tudunk olyan papról, aki a kommunisták börtönében sínylődve napi tíz perces nevetéssel gyógyította meg szívbetegségét, és nem mellesleg túlélte a rá szabott tizenöt éves kényszermunkát.

A nevetés erősít. Ha úgy érzed, nincs min mulatni, idézd elő akaratlagosan a nevetést. Az akaratlagos nevetés megerősít minden támadással szemben. Nézz olyan filmeket, olvass olyan könyveket, amelyek mulattatnak. Nem szabad elutasítani semmit, egy-egy amerikai sorozat is „telibe találhat”, ők könnyedebben néznek az életre, és lehet tanulni tőlük, ha mást nem is, nevetést.

Maforizmák – Örömréning: a legnagyobb szerűbb érzésről

A szerelemhez nem kell tudatosság, talán ezért is nem népszerű korunkban. Ellenkezőleg, a szerelemhez öntudatlanság kell, amit a hétköznapiak során – állítólag – nem engedhet meg magának az ember. A szerelemben a lét öntudatlanságát érezzük, s mivel ösztönös az érzés, megszabadulunk az értelemtől és a felettes éntől, amely óvatosságra int. Talán ezért a legnagyobb szerűbb érzés mind közül.

Maforizmények – Örömtérning: emlékek

Mikor az ember elmúlt negyven, gondolatban, beszédben és lélekben egyre inkább visszafelé néz. Többet emlékezik, mint amennyit tervez és többet foglalkozik a múlttal, mint a jellel. Akinek van mire emlékeznie, vajon mire emlékszik vissza a legszívesebben? Talán örömmel gondol egy előléptetésre, egy jó munkahelyre, egy kellemes utazásra, egy extatikus koncertre, de a legnagyobb gyönyörűséggel csakis a szerelmével, szerelmeivel együtt töltött órákat, napokat, éveket idézi fel.

Maforizmények – Örömtérning: a magányról

Miért van olyan sok magányos ember? Miért nem látják, amit minden vallás és minden etikai rendszer hirdet évszázadok vagy évezredek óta: hogy az élet célja maga a szeretet?

Jézus és Buddha, Mohamed és Lao-Ce, a Védák és a Tóra egyvalamiben egyetértenek és lényegüket tekintve ugyanazt mondják: a szeretet minden. Vigyázd, hogy napjaidban el ne szalaszd megélni!

Maforizmények – Örömtérning: az Ég felé

Egyre nagyobb a nyomás azokon, akiknek nem a praktikum és célszerűség szabja meg napjait és tetteit, akik „öncélúan” a művészeteknek, a Szépségnek élnek.

Ám mindig lesznek ilyen emberek, bármekkora árat is kell fizetniük Szépség utáni vágyaikért. Mert a Szépség hajszolása nem más, mint az ember elpusztíthatatlan hite, hogy eggyé váljon az Éggel.

(Február)

Maforizmények – Örömtrening: az ölelésről

Tartós házasságok kitartó vizsgálói a következő bölcsességet ajánlják a „vizsgálók” figyelmébe: „Ne menjen le a nap a te haragoddal.” Hozzátehetném: „és ne menjen le a nap a te ölelésed nélkül.”

Maforizmények – Örömtrening: a szeretet három arca

A görögöknek három szavuk volt a szeretetre – agapé, filió, és erosz. Dante követte az ideát, feleségével átélte az eroszt, a testi szerelmet, és rajongással követte Beatricét, aki az agapét, a lelki társat jelentette számára. A filiót pedig művelt férfitársai társaságában élvezhette ki. Így volt teljes reneszánsz élete. Vajon mikor értjük meg életének eme kevésbé ismert üzenetét?

Maforizmények – Örömtrening: az arcod árulkodik

Igaza van Oscar Wilde-nak, minden bűn és rossz, amit másoknak, amit a világnak okozunk, nyomot hagy az arcon. Dorian Gray arca örökké fiatal maradt, de arcképén először egy gonosz barázda árulkodott arról, hogy kegyetlenséget követett el. S aztán megannyi ránc, barázda, pörsenés... Idő előtt megöregedett az a profil a festményen.

Akik embertársaikat bántják, idő előtt öregszenek meg. Büntetlen nem marad semmi. Mert a világ nem engedi. Isten nem engedi! A becsületes embernek sokáig ráncatlan az arca és fiatal a tekintete...

Maforizmák – az elitről

Az elmúlt évtizedekben a magyar elit magára hagyta a magyar művészeket és alkotókat, megfedkezett anyanyelvéről és kultúrájáról.

A kultúra ugyanis nem épül magától az emberekbe, a kultúra iránt igényt kell támasztani, ami minden nemzetnél elsősorban az elit feladata. A politikai és (pénz)hatalmi elit azonban nem támaszthatott igényt az átlagemberekben, mert neki sem volt semmilyen szellemi igénye. Ahol nincsen semmi, ott nincs is mit számonkérni. William Wallace mondta a skót klánok vezetőinek: „Ha ti skótok vagytok, akkor én nem.” Fordítsuk meg a mondatot, ha az elit képtelen érzésben, gondolkodásban, szellemekben magyarként viselkedni, mi azért maradjunk meg magyarnak. Ápoljuk anyanyelvünket, gondozzuk kultúránkat. És tartsunk össze művészként is. Ez a magyarság megmaradásának záloga.

Maforizmák – a terápiáról

Az irodalom, az írás bizonyítottan terápiás hatással van arra, aki csinálja. Mentálisan azt is segíti, aki hallgatja, aki elemzi és befogadja, de az emberek elől ezt az utóbbi időben igyekeztek elhallgatni.

Pedig akinek nincs igénye a művészetekre, az pont annyival lesz szegényebb, amennyivel gazdagabb az, akinek van. Mi költők, csak gondoskodjunk a magunk lelki egészségéről – ha terápia, ám legyen terápia, nekünk használ – akinek pedig csak annyi az igénye, hogy a sorozatok szemetes embereit nézze, az csak merítsen ihletet az ő vacak, „modern” intrikáikból és hétköznapi gyűlölködéseikből.

Maforizmák – szerelemtank-csapda

Az igaz szerelem arról ismerhető fel, hogy még a szavaink is hasonlóak. Ugyanabból a szóbokorból tépünk virágokat, ugyanabból a szavakból alkotjuk meg a világunkat és már szavainkból is egymásra ismerünk...

Maforizmák – Örömréning: a családról

A család intézménye kezd kimenni a divatból, pedig a legpraktikusabb dolog, amit a történelem során kitaláltak. Minden nap garantált a társaság és mindig történik valami. Ugyan melyik barátunk érne rá minden nap végighallgatni minket? Mennyi pénzt kellene költenünk vendéglőre, ha minden nap ott keresnénk magunknak hallgatóságot? A barátok előbb-utóbb elkopnak, de a családuk örökre velünk marad.

Maforizmak – Örömréning: a szeretet képességéről

Ha utazol... Válassz ki magadnak egy lányt. Ne legyen feltűnően szép, ne legyen rajta semmi különös. Ül mellé a távolsági buszon, vagy ülj vele szemben a vonaton. Nézd mereven, feltűnést kerülve, de kitartóan. Nézd fél órán vagy egy órán keresztül. Ne alkudj meg, ha zavarba jön, ha lehunyja a szemét, csak nézd, nézd, arcvonásai égjenek a retinádba. Találd meg rajta, mi a vonzó. Ha elválnak útjaitok, furcsa érzés fog hatalmába keríteni, mintha szerelmes lennél belé, vonásai nem mennek ki a fejedből. Lehet, hogy szerelmes is vagy?

Látod, ilyen könnyű szerelmesnek lenni. Bárkit megszerethetsz, akiben képes vagy meglátni valamit: mindenki van szerethető. Fromm szerint a szeretet képesség. Élj ezzel a képességgel!

Ha legközelebb látod, kérd meg, hogy veled éljen, a meglepő dolgok a legsikeresebbek.

Maforizmak – Örömréning: intellektus és érzelem

A kutatók egyöntetűen egyetértenek abban, a tartós szerelem legfőbb feltétele, hogy intellektuális területen egymáshoz hasonlóak legyenek a felek.

Tessék már megjegyezni feleim, nem a vagyon, nem a neveltetés vagy a családi háttér, nem a vérmérséklet és a szokások döntenek a végső sikerről, hanem az intellektus.

Maforizmények – Örömtréning: örömben sírni

Néha az öröm és az élet kimondhatatlan szépsége is okozhat olyan fájdalmat, amitől úgy érzed, szinte kettéhasad a szíved. Ilyenkor csak a sírás segít.

Maforizmények – Örömtréning: az emlékezés fontosságáról

Claudio Magris, a tavalyi budapesti könyvfesztivál vendége mondta: a könyv felejtés elleni szérum. De a könyv olvasás nélkül semmit sem ér. Miközben olvasunk, emlékezünk történelmünkre, saját, személyes múltunkra is – mások sorsán keresztül. Szükségünk van a könyvre a felejtés ellen, múltunk és történelmünk, benne személyes történetünk megőrzéséért.

Maforizmények – Örömtréning: szeretet, szerelem

Régen olvastam egy novellát, a szerző neve már kiment a fejemből, ahol egy fiú azt kérdezi az apjától, képes-e az ember szeretet nélkül élni. Hosszú gondolkodás után az apa azt válaszolja: igen.

Én például képtelen vagyok szerelem nélkül élni. És nem is tudok azonosulni azokkal, akik képesek. A világ és az emberek jobbítására szőtt álmok csődöt mondtak. Nem tudod sem megjobbítani, sem megváltoztatni, sem megérteni az embereket. A szerelem az egyetlen dolog, amiért érdemes élni.

Maforizmények – holnap Valentin nap

Köszönöm Isten kegyelmének, hogy életben hagyott és egy váratlan ajándékkal, egy igazi szerelemmel jutalmazott meg! Úgy fogom meghálálni, hogy írok és írok, bezárt fülek és megerősített falak ellenére, írok és írok, – róla is – amíg ki nem verik kezemből a tollat.

Coelho életműve – aki katolikus bírálói szerint – misztifikálja a szerelmet, arra biztat minket, hogy ne csak a Felsőbb Erőnek adjunk hálát, hanem időnként a szerelmünknek is. Fejezzük ki hálánkat ezen a napon, mely így maga is szakrális ünnepé emelkedik!

Maforizmények – Örömréning: Valentin nap, Hűség

A legújabb statisztikák szerint a házas férfiak 44%-a folytat házasságon kívüli viszonyt – így a tévé. De csak 3%-uk hagyja ott az új nőért a családját. Nos, a 3% reménykeltő és beszédes adat.

A Hűség a legfőbb érték ma is, ahol a felek válnak, ott nem egy harmadik, hanem a felek önzése miatt következik be a törés. A jelenlegi válság, mely nem annyira gazdasági, mint morális válság, mutatja, hogy csak a Hűség és a Becsület vezet hosszú távon sikeres és boldog élethez.

Maforizmák – Örömréning: A világ mint akarat és képzet

Ábrándozás az élet megrontója? Vörösmarty idézetét néhány amerikai gondolkodó megcáfolná. Vizuális teremtéssel teremthetünk olyan valóságos dolgokat, eseményeket, történeteket, melyek sikerre vezetnek minket. A képzeletbeli forgatókönyv által való meghívás, az Univerzumtól való megrendelés, az öröm, a boldogság, a vagyon meghívása nem újkeletű gondolat.

Kevesen tudják, hogy Schopenhauer és Nietzsche is ebben a gondolkörben forgott, szerintük a világot, főleg saját világunkat akarattal újjá lehet teremteni, ahogyan nekünk kedvező, ahogyan nekünk tetszik. Az európai gondolkodás és az amerikai ezen a ponton is összeér. Régi gondolatok: új tálalásban, a lényeg, hogy „merj a saját fantáziádra támaszkodni”.

Maforizmák – Örömréning: merj a fantáziádban bízni

„Merj a saját fantáziádra támaszkodni” – így szól a gondolkodást megújító amerikai irányzat egyik felvilágosodásellenes tétele. A felvilágosodás jelszava az volt: „merj a saját értelmekre támaszkodni,” de az értelem gyakran megcsal. A mechanikus materialista világmagyarázat, amely a felvilágosodással vette kezdetét, és végül kommunizmusba, marxizmusba torkollott, ideje rádöbbenni, csődöt mondott. Ma azt mondjuk, a fantázia többet ér, mint az értelem, az Univerzumból, a Felsőbb Erőtől való kérés többet ér, mint ragaszkodni ahhoz, hogy

semmi és senki sem segít, a hit többet ér, mint az ember mindenhatóságának, felsőbbrendűségének bizonygatása.

Maforizmak – Örömréning: Magyarország jövője

A holisztikus világszemlélet szerint a karmikus energiák nemcsak emberekre, hanem népcsoportokra, népekre is vonatkozhatnak. Magyarország a legutóbbi évszázadban, – és azt megelőzően – sokat szenvedett rossz karmája miatt. Az egyensúly elvének jegyében azonban – amit a modern fizika is igazol – most végre felívelő, engesztelő, megszentelt karmikus időszaknak kell következnie. Mert megbűnhődtük... Hajrá Magyarország!

Maforizmak – Örömréning: karma

A Karma-tanok mély egyetértésben hirdetik a kereszténységgel, hogy a jó tettek jutalmaként jó dolgok történnek velünk, a rossz cselekedetek pedig bűnhődést és szenvedést váltanak ki. De mindkét filozófia hozzáteszi, nem biztos, hogy a mostban, a jelenben lesz meg ez a jutalom... A Felsőbb Erőnek más az időérzéke, mint a miénk, és ez bizony nem könnyíti meg a dolgunkat. De alapos tanulmányozás után igazolva látjuk, vagy a túlvilágon, vagy generációkkal később, mindenki megbűnhődik. Ebből következik, hogy a jutalom is meglesz...

Maforizmak – Örömréning: segítség

Nagy port vert fel a napokban, hogy egy 18 éves lány befogadott a lakásába egy idős hajléktalan asszonyt. Azért olyan különleges az eset, mert a lány – a pozitív gondolkodás óriási hatását figyelembe véve – nem a nehézségeket nézte, hanem a segítségre összpontosított. És semmivé váltak a nehézségek! A lányt a segítség jó érzése tölthette el, a néni pedig kivirágzott, rendbe szedte magát, meghálálta a segítséget, olyanná vált, amilyen szeretett volna lenni. Ez történik velünk, ha fel merünk emelni valakit!

Ha mindenki követné ezt a gondolatot, megszűnne a nyomor a Földön.

(Március)

Maforizmak – Örömréning: „jóindulatú” telhetetlenség

„Aki így szeret, annak a másiktól minden kevés” – így a dal. „Adj még csókot, ezeret, és adj még százat” – vall a költő a jóindulatú betegségről, a szerelemről.

Néha egészen váratlanul, az élettől elrabolt ajándékként vesz erőt rajtunk a telhetetlenség, amely egyetlen emberre összpontosul, s amely ezzel az emberrel eltöltött időt próbálja a végtelenbe nyújtani... A tér-idő dimenziók ilyenkor szűknek bizonyulnak, a telhetetlenség pedig még saját bőrünket is szétfeszíti. Arra ösztönöz telhetetlenségünk, hogy szinte „kibújva bőrünkéből,” kedvesünkkel egy másik, misztikus dimenzióban egyesüljünk. Ó, áldott telhetetlenség! Megszülted nekem a rendet, amelynek egész hátralévő életemet szentelni akarom!

Maforizmak – Örömréning: jó eszközök

A rosszat is csak jó eszközökkel lehet legyőzni. Ha a rosszat rossz eszközökkel győzöm le, akkor abból újabb rossz keletkezhet, kevésbé rossz, mint az előző, de mégiscsak rossz. Legjobb a rosszat jó eszközökkel legyőzni: ha ez a gondolat tovább terjed, mindenki így próbálja legyőzni a rosszat. Ami kívánatos lenne...

Maforizmak – Örömréning: mosolyajándék

A fiatal lányok mosolyában annyi szépség van, hogy elfelejtjük mennyi szenvedés, hiány és gond vár ránk még az életben. És elhisszük, a holnap szebb lesz.

Maforizmak – Örömréning: a választásról

Korunk számos elemzője, a keresztény gondolkodók többsége és maguk a pápák is a Halál kultúrájának nevezik a fogyasztói-anyagi szemléletet, illetve a szélsőséges liberalizmust, amely az élet központjába az önzést, a gyönyört és a szexet, a szexuális kizsákmányolást állítja, s amely a házasság és a család romlásához, felszámolásához vezet.

Szerintük az Élet kultúrájának és a Halál kultúrájának összechapása elkerülhetetlen. Ám egyelőre nem látjuk az összechapást, csak a Halál kultúrájának folyamatos hódítását, szünet nélküli előretörését.

Azonban... a még gondolkodó többségnek lassan el kell döntenie, hova áll, és nyíltan állást kell foglalnia arról, mit választ, mit segít elő. Enélkül összechapás nélküli győzelmet fog aratni a Halál kultúrája. Egy összechapásnak pedig mégiscsak kétfajta kimenetele lehet – legalább.

Maforizmak – Örömréning: igazságérzet

Az első keresztények nem voltak hajlandók bikákat ölni egy másik istenség kedvéért, inkább meghaltak. Az első keresztény nők, tisztasá-

gukat védendő, nem voltak hajlandók behódolni a pogányoknak, inkább meghaltak az elveikért. Ez az elszántság megdöbbenetette a rómaiakat, akik addig csak az erőszakot és a taposást ismerték. Tömegesen tértek meg az új valláshoz. Pedig mindenük megvolt, talán több is, mint nekünk.

Csak éppen az igazságérzetük nem volt kielégítve. Az igazság utáni vágy pedig soha nem lebecsülendő – épp ezért nagyon veszélyes dolog népeket vagy csoportokat marginális vagy lehetetlen helyzetbe hozni.

(A demokratikus Európa és annak vezetőinek figyelmébe...)

Maforizmak – Örömréning: remény

Magyarországon minden második házasság válással végződik, vagyis a házasságok 50%-a felbomlik. A statisztikák szerint azonban a hívők között kötött házasságoknak csak 2-5%-a bomlik fel. Annak a szeretetkapcsolatnak a sérülékenysége kisebb, amelyben valamilyen módon jelen van a Felsőbb Erő, akár közös ima, akár közös spirituális út, akár közös példaképek módján. Talán efelé is kénytelen lesz majd elmozdulni ez a késő római társadalom, mivel a negyven év körüli krízisek, kettétört életek mérhetetlen gazdasági károkkal is járnak, csökkentik a teljesítményt és anyagi értelemben is hasznos, adófizető polgárokat tesznek tönkre, iktatnak ki a társadalomból.

Ez végül talán megállítja a szélsőséges liberálisok átokfutását, intoleranciáját és fékevesztett mohóságát. Ez – vagy Európa totális összeomlása és csődje. Nekem, Kasszandrának, ez mindegy, én már megírtam a

könyvem, ültettem fát és nemzettem gyermeket. Összeomlás idején viszont nem szeretnék az úgynevezett „győztesek” bőrében lenni...

Maforizmak – Örömréning: áldozat

Az egyház azt mondja, hogy vannak olyan lelkek, akiket állandóan gyötör a Gonosz, és akik mindig érdemtelenül kapják a Rosszat. Ezeknek a Gonosz megpróbálta lelkeknek, az általános áldozat, az általános szenvedés jut a Földön, ám jutalmul a Gonosz fegyvertárának megismeréséért az Üdvösséget és Mennyországot kapják.

Testvérem, talán azért kaptál annyi megpróbáltatást és szenvedést az élettől, azért ismerted meg annyira az élet sötét oldalát, hogy jobban tudjál szeretni másokat. „Senki sem tud úgy szeretni, ahogy az úr szeret,” de te, ezen a módon közel jársz hozzá, és az Üdvösséghez is.

Maforizmak – Örömréning: mint ördög a tömjénfüsttől

A korai keresztény vértanúkról még úgy ahogy beszélnek, de az újkoriakról már igencsak hallgatnak a bűnös felek. Pedig most a napokban is hét magyar ferences vértanú szentté avatásáról kell döntenie a Szentszéknek, akiket szovjet, jugoszláv vagy magyar kommunisták öltek meg. Felbecsülni sem lehet, a kommunizmus százmillió áldozatából mennyi volt a keresztény, de tudjuk, hogy magas lehet a százalékarányuk, hiszen például Sztálin állandó „kedvencei” voltak a pópák, a papok, a régi és újkeresztények, folyamatosan vitték őket a Gulagra.

Hogy mindenről alig hallani? Ne felejtsük el, a meghatározó történészek, újságírók, laptulajdonosok és médiasztárok többsége egy harcos ateista világban nőtt fel. Hogy rosszabbat ne mondjunk róluk. „Mint ördög a tömjénfüsttől...”

Maforizmak – Örömréning: olvasó nép

Egy statisztika szerint az olvasásra szánt idő tekintetében a világon tizedikek vagyunk. Ezt én mint író, nem vagy alig-alig érzem, de örömréningezni kiváló adat ez egy művelt embernek. Azt jelenti, hogy nem vagyunk egyedül. Annak fényében pedig különösen örömteli, ha meggondoljuk, az utóbbi időben mit meg nem tettek azért a politikai és politikán élösködő írók, hogy egyáltalán ne kelljen „számolniuk” az olvasókkal. Ugyanis remek helyről kapták az ösztöndíjaikat, német lelkiismereti és magyar megfelelési oldalról egyaránt...

Kezdő íróként, a kilencvenes években döbbenet hallgattam a befutott író fejtegetéseit arról, hogy őt egyáltalán nem érdekli, hányan olvassák, sőt, akkor is boldog lenne, ha egy leláncolt példányt tartanának a könyvesboltban a művéből, amiből a betévedő olvasó mindig olvasna valamit, aztán otthagyná.

Ekkora hülyeséget még életemben nem hallottam. Képzeljünk el egy hentest, aki nem akar eladni egy kolbászt sem, vagy egy laptulajdonost, aki nem akar eladni egyetlen lapot sem. Ilyet csak egy (rossz) író engedhet meg magának: megélhetése biztos, a kritika hozsannázik, ha pedig valaki szóvá tesz valamit, a politikus barátok megvédik.

De öröm az is, hogy egyre kevésbé van hatalmuk hozzá, már a saját bőrüket mentik, és egyre kevesebb energiájuk marad az élősködők „ki-stafírungozására”.

Maforizmák – Örömréning: az álmokról

Napi magyar Coelho találkozása egy japán biciklistával a Nordfyns Főiskolán, aki Alaszkától biciklizett Argentína csücskéig. Épp akkor volt útban Dél-Afrikába, Norvégiából indulva. Útközben benézett Dániába, ahol ez a fénykép készült, 2012. novemberében.

Minden pénze ebben az útban volt, egy romos házban lakott (körülményei még a magyar képzeletünket is meghaladják), mert volt egy álma: hogy körbeticiklizze a Földet. Ez a találkozó egy figyelmeztetés volt nekem: nem szabad feladni álmaimat. És adott egy indítást is, ami minden ellenállás ellenére terelt egy útra: hogy én legyek a magyar Coelho.

Ez az álom nem engedett el engem, és akkor is fogva tartott, amikor még nem ismerték Magyarországon a mester műveit. De ösztönösen éreztem, már csak néhány író, kritikus dühödt reagálásából is, hogy egy másik, bejáratlan és megalkuvás nélküli úton indultam el. Az álom még nem teljesült be, de már nem is olyan könnyű semmivé foszlatnia a „pilátusoknak”.

Maforizmények – Örömtrening: a gyakorlati szeretet útján

Dosztojevszkij A Karamazov testvérekben beszél arról, mennyire nehéz a gyakorlati szeretet útján járni, segíteni a szenvedőkön, felemelni az elesetteket, istápolni a gyengéket és a betegeket. Holott... elsősorban ezt tanította nekünk Jézus, nem pedig azt, hogy csak úgy „általában” szeressük az emberiséget. Hisz az emberiséget szeretni könnyű, az emberiség nem kér kenyeret és nem kéri, hogy gondoskodjunk róla, személy szerint. Arra csak az egyes embernek, az egyénnek van szüksége.

Elsősorban ahhoz kérjük erőt, hogy a gyakorlati szeretet útján járjunk, minél többször.

Maforizmények – Örömtrening: a költő szerepe

A költő visszatér... Minden március 15-én megünnepeljük a Költőt, aki nélkül talán mégsem lenne szabadság és polgári demokrácia. Legalábbis akkortájt ő üvöltötte a (sokszor süket) fülekbe ezeket az ígéket. És Batsányi, és Csokonai, és Vörösmarty, Arany, Verseghy, folytathatnánk a sort... Ők ágyaztak meg a jogállamnak és a törvény előtti egyenlőségnek.

A költő végül mégis hat és hatni fog, még ha évtizedekkel, évszázadokkal később is érik be az igazsága.

Maforizmak – Örömréning: zsenialitás

A történelem során az emberek mindig ugyanazzal az elutasítással vagy közönnyel fordultak a zsenialitás felé. A ma konzervatív ikonokká vált hősök a tegnapi megvetést éppen hogy csak túléltek.

A mai zsenik számára az üzenet változatlan: kitartani és alkotni, bármilyen erős a közöny fala és az ellenállás. Az idő rostája mindig ugyanazt mutatja, nem a tömegnek, hanem az egyéniségnek van igaza, róla neveznek el utcát, könyvtárat és iskolát.

Maforizmak – Örömréning: az igazság útjában nem áll semmi

Az igazság – érzet? Talán véletlenül alkotunk ezzel a két szóval összetett szót a magyarban? Nem hinném.

Az igazság nem értelmünkhöz áll közel, az igazságot meg kell éreznünk. Aki nem érzi, talán soha nem is fogja érezni. Mert az emberek le fogják beszélni az igazságról. Le fogják beszélni arról, hogy érezzen. Ha hagyjuk, hogy lebeszéljenek minket róla.

Szerencsére mai rendszerünk örült rendszer, de nincs benne beszéd. Így az igazságot megérző emberek útjába nem áll semmi.

Maforizmak – Örömréning: a mondanivalóról

„Örült beszéd, de van benne rendszer” – így Shakespeare a Hamletben.

Mai rendszerünk őrült rendszer, de nincs benne beszéd. Az igazságot megérző emberek útjába nem áll semmi. A ma uralkodó gazdaságkori államok vezetőinek nincs mondanivalója az emberek számára. Az őrült rendszer nem is próbál meg beszélni az emberekhez, divatos szóval élve „meg sem próbál velük kommunikálni”. Soros György arról beszél, hogy Európa 25 évig fog válságba süppedni. Demján Sándor arról beszél, hogy Európa Mali vagy Szudán szintjére fog süllyedni. Bizonyára igazuk van, ha rajtuk múlik, így lesz. Nem is beszélnek hozzánk, csak fenyegetnek és rémriogatnak.

Őrült rendszer, de nincs benne beszéd. Csak agonikus nyögés, artikulálatlan halálhörgés, a haldokló összefüggéstelen félrebeszélése. Nem ígérnek semmit, csak borzalmas halált.

Szerencsére mi, magyarok, megtanultuk már a halál jó oldalát nézni.

Maforizmények – Örömtréning: díjakról és Kossuthokról

Irodalmi díjat alapít Kossuth-díjának összegéből Jókai Anna. A díjat az kapja, aki a legtöbbet tesz a magyar irodalom – többek között Hamvas Béla, Weöres Sándor, Várkonyi Nándor nevével fémjelezhető – spirituális hagyományainak kiteljesedéséért.

Közhely, hogy visszaesett a kultúra iránti érdeklődés, mégpedig drasztikusan. De miért esett vissza? Azért, mert gazdaságkor pénzemberei, médiacsászárai és véleményformáló celebei így akarták.

Az irodalom az embernek emberhez való viszonyával foglalkozik, azt elemzi, vizsgálja a lehető legkülönbözőbb szempontokból. Az említett percemberek rászorították a halandó embert arra, hogy ne foglalkozzon

a másik emberhez való viszonyával. Hogy ne foglalkozzon saját magával, lehetőleg semmisítse meg önmagát, de ha netán mégsem tenné, akkor csak az anyagi javakért folytatott küzdelmével törődjön.

Arra azonban nem tudták rákényszeríteni a spiritualitás iránt fogékony embereket, hogy elveszítsék érdeklődésüket Isten és ember viszonya iránt. Így hát ha a jövő irodalma ember és ember viszonya mellett Isten és ember viszonyával is foglalkozni kezd, elpusztíthatatlanná válik.

Ezt díjazni, ez az igazi kossuthi tett! És nem csak az író, hanem az olvasó részéről is.

Maforizmak – Örömréning: 300

„Elhittem azt, hogy egy nálunk nagyobb erő elménk épségét visszaadhatja nekünk.” (12 lépcsős csoportok hitvallása)

Ez népekre is vonatkozik, nem csak egyénekre... Én hiszem azt, hogy a Felsőbb Erő visszaadja elménk épségét, hogy végre (be)lássuk kultúránk jelentőségét, fontosságát, hogy végre élvezzük a magyar kultúra áldásait és részt vegyünk jelenkori életében. Egyelőre 300 igaz emberért harcolunk... még nem vagyunk annyian. Pedig 300 hős Thermopülénél megállítaná a globalista, konzumfogyatékos „perzsákat”.

Maforizmak – Örömréning: lelki rokonság

Oly ritka az olyan igazi író, aki nem túlérzékeny és nem hisztérikus, mint az olyan igazi nő, aki nem túlérzékeny és nem hisztérikus. Így jöhet létre

a tökéletes lelki rokonság az igazi író és az igazi nő között, ami szenvedélyes tobzódás azokban az erényekben, melyekre a társadalom többsége súlyos hiányossággként tekint és elítél. És ezért tudják olyan jól megérteni egymást.

Maforizmények – Örömtrening: merjünk...

Merjünk érzelmesek lenni!

Én új kor, új század embere vagyok, megértem Isten női arcát. Az új kor embere ugyanannyira férfi, mint nő, de szívesebben van nők között. Ennek részese lenni ajándék, igazi létszünet ebben a kimerítő válságharcban.

Ne szidjátok Coelho-t, hogy a szerelmet isteníti, semmi sem áll közelebb az Istenhithez, mint a szerelem!

Maforizmények – Örömtrening: merjünk

Merjünk érzelmesek lenni! Folytatás...

Van-e létjogosultsága a feminizmusnak egy olyan világban, ahol a férfiak egyre nőiesebbek? Egy olyan térben, ahol a férfiak ugyanolyanok, mint a nők, ugyanúgy viselkednek, ugyanúgy gondolkodnak és ugyanazokra a gondokra ugyanúgy válaszolnak, a feminizmus egyszerűen értelmezhetetlen. Márpedig ilyen világot élünk.

De merjünk továbbmenni ezen az úton! Merjünk érzelmesek lenni, mi, férfiak is, hogy Éva lányai feleslegesnek érezzenek minden „harcot”. Hiszen hogyan is küzdhetnének a másik felük ellen?

Maforizmak – Örömréning: az összefogásról

Hol összefogás van, ott összefogás van. Hol összefogás van, mindenki szem a táncban. Ez az utolsó tánc és vége. Akik pedig eltáncolták a becsületüket, meghajolnak és... vége. Ez volt az utolsó fellépésük. Szomorúan búcsút mondanak biszkurtizánjaiknak és kirívó érdemtelenységük biztos tudatában nyugalomba vonulnak. Gerincbántalmaik kiújultak, gerincbántalmazó rendszerük pedig a történelem süllyesztőjébe vettetik.

Hol összefogás van, mindenki szem a táncban. A haláltáncukban.

(Április)

Maforizmák – Örömréning: ha Kossuth azt üzeni

„Senki sem különálló sziget” – írja Hemingway nagyregénye elején, és ma már ez a nyilvánvaló igazság a magyarok számára is derengeni kezd. Vasár- és ünnepnapon persze, de mégis.

Dániai tanulmányutam során az egyik információ, ami megfogott, az volt, hogy egy átlagos dán háziasszony 3-4 civil szervezetben végez önkéntes munkát. Ott nem csak a nyilvánosság ellenőrzi a hatalmat, hanem a polgárok is. A népfőiskola gondolata – ahol demokráciát tanultam – itthon csak két-három embert fog meg. Pedig az a fekete nő is népfőiskolán tanult, aki nem adta át a helyét egy fehér férfinak. Ez akkor felforgatta egész Amerikát...

Jelenlegi rossz helyzetünk kialakulásában nagy szerepe van a politikai inaktivitásnak, a közömbösségnek és a civil gondolkodás hiányának. A demokrácia deficitjének, nem, nem csak az elitben, ezúttal ne kerteljünk, hanem egész társadalmunkban. Ha nem szólunk bele saját ügyeinkbe, a politika magasról fog tenni ránk. Ilyen a természete.

De! Ha ezentúl Kossuth azt üzeni, hogy el kell mennünk, akkor ne csak egyszer menjünk el, ünnepnapon, hanem ahányszor csak üzeni, mindig és folyamatosan!

Maforizmák – Örömréning: a magyar jellemről

Ha az ember „nem is olyan régi,” 45 előtti, de még huszadik századi magyar írókat olvas, feltárulnak előtte a magyar jellem olyan sajátos vonásai, melyeket mára szinte nyomtalanul elvesztettünk. Tartás, büszkeség, úri modor, jó kedély, irónia, évszázados és finom csipkelődés megnyilvánulása a beszédben: ezek mind tetten érhetőek a szövegben. S ehhez nem is szükséges olyan írókat elővenni, akik megosztják az utódokat, mint mondjuk Szabó Dezső vagy Nyírő József. A kevésbé ismertek, mint Somogyváry Gyula vagy Méhes György írásai is visszaadják ezt a rendkívül eredeti hangulatot.

Ha több ilyen szerzőt olvastatnánk a fiatalokkal, bizony, meglehet, újra feltámadnának a régi erények. Legalább érdemes megpróbálni...

Maforizmák – Örömréning: növekvő önbizalom

„Mintha felfakadna a nyelvem, úgy érzem beszédem és kifejezőképességem gazdagodását Szabó Dezső és Németh László olvasása után” – mondta egy évfolyamtársam a kilencvenes évek elején. Akkortájt figyeltem fel Szabó Dezső és Németh László teremtmény nyelvzsenijére, csak utánuk következtek mások, Nyírő József, Sinka István, Kodolányi János és Wass Albert. (Még később Somogyváry Gyula, Méhes György és még folytathatnám a sort.) Önbizalmunk növelésében nagy szerepet játszana, ha újra felfedeznénk, milyen erővel, milyen árnyalatgazdagsággal, milyen plasztikussággal voltak képesek újateremteni nyelvünket ők és a hozzájuk hasonló alkotók. Bár politikai okokból agyonhallgatták őket,

mert nem voltak elég „haladók,” méltán tekinthetünk rájuk úgy, mint a magyarság „önbizalomnövelő” nyelv művészeire.

Maforizmények – Örömtrening: folytatás

Lengyelországban hatalmas sikert aratott a II. János Pál pápáról szóló film. A mozitermek zsúfolásig teltek, a nemzet kíváncsi volt a Példára. Azt hiszem, a kommunizmus lebontásában oroszánrészt vállalt pápa mondott néhány olyan mondatot a filmben, amin itthon sokan gúnyolódhatnak, s ami bizonyos körök ironikus célkeresztjébe kerülne.

A lengyelek nem nevettek.

Mindkét kultúra ezeréves. Csak nekik megengedték, hogy folytassák. De ha mi most elég erősek és találékonyak leszünk, hogy lerázzuk a „gyámságot,” számunkra is megadatik a lehetőség, hogy ezeréves kultúránk építését tovább folytassuk.

Maforizmények – Örömtrening: valóság és esély

A magyar lakosság harmada végképp elveszett – állította egy évvel ezelőtt Bogár László közgazdász. Lemondott róla a politika, lemondott róluk az elit, amely belátta, nem lehet őket visszahoznia nyomorúságból. De Bogár máshol azt is kifejti, miért történhetett így: ebben oroszánrészt vállalt a rendszerváltás után helyzetbe hozott volt kommunista elit, amely – önző és egyoldalú nyugati segédlettel – kimerítette erőforrásainkat, elherdálta, magának rekvirálta nemzeti javainkat, felélte jövőnket.

És ez a valóság, a mi valóságunk, amivel szembe kell néznünk.

De az is valóság, hogy szerte Nyugaton elismeréssel szólnak a magyarok képességeiről, tárgyi tudásáról, szorgalmáról és kitartásáról.

A magyar lakosság harmada mégsem veszett el végleg! Igaz, hogy Magyarország Európa nélkül semmire sem megy, azonban ne felejtsük el, a Nyugat mindig a győztesekhez húz. Soros és Taváres tovaris is a Nyugat része – sajnálatos része – de nem maga Nyugat! Európa Eliade, Ortega, Huizinga és Evola Európája is, és Thomas Mann, Kierkegaard Európája, és még másoké is... Mellénk fog állni, ha megszabadulunk végre attól a kártékony és önző gondolkodásmódtól, amit még az előző birodalom képviselőitől örököltünk.

Maforizmak – Örömréning: szórakoztató arcok sora

Örülünk annak, a világ milyen változatos.

Mindenki másképpen hülye. És idővel mindenki másképpen tökéletesíti saját hülyeségét. Vagy: a hülyeségét fejleszti tökéllé. Mert azt hiszi, „ebben áll a nagy titok”.

Maforizmak – kafeai örömréning

Álmomban felriadtam. Arra riadtam fel, hogy egy vastag retro-szemüveges irodalmi ember fojtogat. Oxigénhiányos állapotban csak homályosan láttam az arcát, így nem ismertem fel, ki az.

Kétségbeesetten kapkodtam levegőért. Úristen, még meg sem írtam a véleményemet a véleményformáló, aktívan politizáló, sokdíjas értelmi-ségekről!

De ők már tudják.

Még szerencse, hogy nem tartozom közéjük, mert akkor most magamat kellene megfojtanom.

Napi magyar Coelho – Örömréning: életben maradni

„Életben kell maradni. Élni fog ő is, mint a patkányok a romok közt. De mégis élni. És ha az ember él, akkor még mindig történhetik valami.”

Szerb Antal: Utas és holdvilág

Egyedül a túlélés fontos, minden más mellékes. Ha túlélünk, alkothatunk is, ez az Utas és Holdvilág végső mondatainak üzenete. De hogy túléljük-e, az már fogós kérdés. Szerb Antal – mint tudjuk – hitt az irodalomban. De vajon túlélheti az irodalomban hívó lélek azt, ha mindenki más nem hisz? Akkor, 44-45-ben senki sem hitt az írott szóban. És ha megint elkezdenek nem hinni, akkor fogós kérdés, hogy azt túléljük-e? Mármint mi, akik hiszünk.

De addig, töretlen hittel hinni! És túlélni...

Maforizmak – Örömréning: Nagyhét, hasonlóság

Ferenc pápa virágvasárnapi beszédében arra szólította fel a mai embereket, gondolják végig, a passió történetének melyik szereplőjéhez hasonlítanak. Mi a viszonyunk a szenvedő Jézushoz?

Érdekes ez a nagyhéti szerepjáték: kik vagyunk mi, milyen szerepet kapnánk a világirodalom legerősebb történetében?

Júdás szerepét osztanák ránk, aki eladja a mesterét? A tömeggel azonosulnánk, akik egyenként Jézust mondanak, de együtt Barabást kiáltanak? Esetleg Pilátusra hasonlítunk, aki mossza a kezeit, és másra hárítja a felelősséget? A tömeg emberei, a Júdások és a Pilátusok, a farizeusok és a Jézust kínzó katonák mind itt sétálnak közöttünk. Jó lenne, ha nem azonosulnánk velük és a Nagyhéten azon gondolkodnánk, miképpen különbözhetünk tőlük. Jó lenne, ha csak a tanítványokkal és a követőkkel tudnánk azonosulni. Még nem késő.

Maforizmak – Örömréning: Nagyhét és Pészach

A pészach (az egyiptomi kivonulás ünnepe) és a keresztény húsvét ünnepe kezdetben egybeesett, majd a II. századtól a húsvét egy héttel a zsidó ünnep után került. A pészach nagyjából azonos időszakban kezdődik és ér véget, mint a húsvét. Az ünneplés széderestével kezdődik, amely egyfajta szeretetvendégség – hasonlóan a keresztény agapéhoz. Ez csak egyike a két nagy vallás közötti sok hasonlóságnak. Megvan a pünkösöd megfelelője is, a Sávúót, a hetek ünnepe, – ötven nappal a húsvét után – és a karácsony megfelelője, a Hánukka.

A két vallás szerkezete, értékei és jelentése hasonló, híveiknek lényegileg szövetséget kellene alkotniuk, csak hát a politika... Erre mondta Móricz: „Ne politizálj, építkezz!” Mélyen egyetértve hozzátehetjük: Ne politizálj, higgy!

Maforizmák – Örömréning: Nagyhét, örömré fordul

„Ti szomorkodtok, de szomorúságotok örömré fordul” – mondta Jézus a búcsúbeszédében. Tudta, hogy a hívők örömré fel fog támadni, fel fog támadni testben, de szellemben, szellemiekben mindenképp, mindenki számára. Jézus mindig velünk lesz, ezért lesz a miénk az a belső boldogság, ami a hívő ember sajátja.

Ő sosem hagy el minket, ezért ha szomorúak vagyunk, szomorúságunk csak ideiglenes, és rá gondolván örömré fordul.

Maforizmák – Örömréning: Nagyhét, keresztény gyökerek

„Ég és föld elmúlnak, de az én beszédeim el nem múlnak.”

Hová lett Angkor Vat dicsősége? A thai népek pillanatok alatt lerombolták. Mivé lett Chitchen Itza törekvése? Maroknyi spanyol megdöntötte... Hiába próbáltak istenülni a királyaik, nem volt szellemi hátterük. Minden hatalmuk gazdasági erőforrásaikban rejtett. De ha az erőforrások elfogynak, a levegő is elfogy a nép körül.

A mi szellemi forrásunk azonban sziklaszilárd talajra épül. Az Igében rejlő erőforrások évezredek múltán is felbuzognak, a könyv örökké hat, mint a civilizációnk, amely rajta alapszik.

Maforizmények – Örömtrening: Nagyhét, a kiválasztottak

„Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak ki, és rendelve titeket arra, hogy elmenjete és gyümölcsöt teremjete” – szerepel János evangéliumában. A Felsőbb Erő személyesen minket választott ki arra, hogy gondolatainkkal, szavainkkal és tetteinkkel elősegítsük működését, támogassuk munkáját, erősítsük a Jó érdekében végzett küzdelmét. Nagy kihívás ez, de egyben nagy megtiszteltetés. „Visszatartásíthatatlan ajánlat,” hisz a Felsőbb Erőtől jön, nem áll módunkban elutasítani. Ne is tiltakozzunk ellene, inkább örvendezzünk, hogy személyesen ránk gondolt és mi lettünk a kiválasztottak!

Áldott, békés Húsvétot kívánok minden kedves Olvasómnak!

Maforizmények – Örömtrening: Krisztus így szólna

Én mindig a szavak embere voltam, testvéreim. Nem én tehetek róla, hogy ti elfelejtettétek az emberi szavakat – mondaná Krisztus ma, ha élne.

(Május)

Maforizmények – Örömtrening: sikeres férfiak

A férfiak működtetik a világot, de a nők miatt.

Mert mi is a siker? A férfiak talmi játéka, mint bennszülöttnek az üveggyöngy.

Vagy a nők kedvéért hajszoljuk a sikert, vagy a nők előtti sikertelenségből menekülünk a sikerbe.

De legalább a siker a miénk. Is.

Maforizmények – Örömtrening: különbség

Sok fiatal lánynak szerez boldogságot, ha felfedez magának egy új szellemi dimenziót, mondjuk Coelhot vagy a buddhizmust. A fiatal férfiak viszont attól boldogok, ha felfedezhetik ezen lányok bájait.

Maforizmények – Örömtrening: ne hajts, olvass!

Csak az szeret sokat dolgozni, aki nem szeret olvasni. S fordítva, aki sokat olvas, az rendszerint nem a munka hőse. De miért is hajtánánk magunk?

„Véget ért a második világháború utáni korszak 'egyenlősdije'. A 21. századi világ visszatér a 19. század társadalmi szerkezetéhez. A gazdagok egyre gazdagabbak lesznek, az örökölt vagyon dominanciája

erősödik, miközben a szegények tovább szegényednek. A középosztály pedig olvadóban” – írja Frei Tamás.

Azt hiszem, hihetünk Freinek (ő csak tudja), a gazdagok egyre gazdagabbak lesznek, a szegények pedig hiába hajtják magukat, nem érnek el sehová, a rendszer visszalöki őket. Te se hajtsd magad feleslegesen, inkább olvass, szórakozz, élvezd a művészeteket, rövid az élet, és úgysem jutsz sehová. A kártyák le vannak osztva, s ha nem olvasol, kétszer annyira szegény leszel, mint amilyen vagy.

Így lehetsz milliomos, másképp nem...

„A könyv a szellemi manna, amelyből mindenki jóllakhatik, az égi táplálék, amely minél inkább fogyasztják, annál több lesz belőle, a bűvös kenyér, amely senkit nem hagy éhen, minden ínségest kielégít, hatalmassá tesz, úgyhogy mindenki az ismeretek tőkése és nagybirtokosa lehet általa, gondolat-milliomos.”

Kosztolányi Dezső

Maforizmak – Örömréning: előbb-utóbb az igazság győz

A finn-észt Sofi Oksanen hangos sikere is mutatja, a diktatórikus kommunista-szocialista kísérlet kibeszéletlen történetei egyre nagyobb olvasótábort vonzanak. Az elhallgatott múlt felszínre akar törni, az egykori kollaboránsok befolyása, elhárító mechanizmusa egyre gyöngül. (Még Magyarországon is, amely a hatvanas évektől minta-kollaboráns ország volt.) Az ilyen-olyan zagyvaságok, mesterkélt pózok, követhetetlen monológok ideje lejárt. Az Oksanen-féle irodalmi siker alapja az

alapos történelmi kutatómunka, a társadalomtörténeti feltárás, tehát végső soron a teljesítmény. Nem csak az áldozatoknak, a kettétört életeknek szolgált ezáltal elégtételt a közönség, hanem azoknak is, akik bátran nyúlnak hozzá ezekhez a félig-meddig tabusított témákhoz. Elsősorban Oksanennek, de nyomában másoknak is, a hazai – nem is oly rég még vastagon kollaboráns – kritikai elit mély bánatára...

Maforizmények – Örömtérkép: a feltámadó mese

A történelmi regény reneszánsza egy önmagán túlmutató jelenségre is utal, azon kívül, hogy természetesen örömdetesen szaporítja az olvasók számát. Akár a Bíró Szabolcs által lefestett viking korba, akár Oksanen közvetlen közelmúltjába temetkezik a közönség, mindenképpen elfordul a jelentől, amellyel nem szeret foglalkozni. A Jelen, a most, olyannyira kevésbé vonzó a legtöbb ember számára, hogy teljesen hátat fordít neki, és egy másik világba igyekszik. Harry Potter, Gyűrűk Ura, Alkonyat; egyik sem a Jelenben játszódik: a jelen kevésbé regényes, az emberek napjai sivár és egyhangú robotban telnek. Ám erre a tömegek is rájöttek, minden „parasztvakítás” ellenére, és újra a mese világa felé fordultak...

Maforizmények – Örömtérkép: lesz időnk olvasni

Újra fellapoztam Turgenyevet. A klasszikus irodalom nagyjainak olvasása, Dosztojevszkij, Tolsztoj, Mann, Balzac tanulmányozása egész más időérzékletet követel. Ezeket a könyveket ugyanis abban az időszakban írták, amikor az olvasók ráérték. Ráérték befogadni a magas irodalom

elmélyült történeteit. Ám lassan mi is visszatérünk a 19. századi viszonyokhoz, a vagyoni kérdések eldőlték. Visszacsempészik nekünk a tömeges szegénység korát, s nem lesz már érdemes hajtani: csak a nagy igazságok maradnak...

Legalább bőven lesz időnk olvasni.

Maforizmak – Örömréning: a Mammonon röhögni

Na, most aztán igazán hátradőlhetünk. Rajtunk nem múlik semmi. Mindegy, hány diplomád van, nem kapsz munkát, ha kapsz, akkor olyat, amiből nem tudsz megélni. És örökre szegény maradsz, számolgatván a filléreket hó végén, takarékoskodva a legalapvetőbb dolgokon is, mint a lakosság 80%-a. Nem engedhetjük meg ezek után magunknak, hogy műveltségre, jól tájékozottságra, az emberi kapcsolatok ápolására többet gondoljunk? A frászt nem. Csak EZT engedhetjük meg magunknak. Még pénzbe sem kerül, ott a közkönyvtár, ott az internetes híroldal, és kapcsolatépítésre ott a chat meg a személyes találkozás.

Maforizmak – Örömréning: szórakoztató politika

A politika tömegeket fordított el a művészetektől, hogy ne foglalkozzanak mással, csak a fogyasztással, ám a tömegek bosszúból mégis kitalálták a maguk művészetét. A politika lett az új művészeti ág, ahol a dilettantizmust és a szakmai hozzá nem értést ugyanúgy büntetik, mint régen a művészetekben.

Én régimódi lévén jobban hiszek az irodalomban, mint a politikában, de el kell ismernem, a politikában minden megvan, ami jó a művészetben: drámaiság, a mozgás totalitása, konfliktusok, fordulópontok, tömegek ízlésformálása, szórakoztató arcok megmutatása, abszolút minden. A politika ugyanakkor sokkal dinamikusabb, ezért a tömegek számára sokkal vonzóbb. De vigyázat! Ha a tömegek annyira feloldódnak a politikában, hogy minden érdeklődésüket elveszítik a politikát kontrolláló, kordában tartó írók és szellemi emberek iránt, akkor a politika előbb-utóbb felfalja őket.

Maforizmak – Örömréning: a társaság öröme

Keresd mindig a társaságot. Már csak a társalgás kedvéért is.

A társalgás az élet egyik legfőbb öröme, mert hallathatjuk a saját hangunkat.

Maforizmak – Örömréning: végre úrkorszak

Talán ebben az úrkorszakban az emberiség valóban új korszak küszöbére érkezik. A régi törvények már nem lesznek érvényesek. Nem nyelnek el minket az örvénylő ciklusok újra és újra, mert a gondolkodásunk megváltozik, a tudatunk átformálja a gazdasági-társadalmi környezetet. Új korszak küszöbére érünk és az emberek új fogalmakat vezetnek be. Átértékelik az értékeiket és az új kor hajnalán egyénileg is megújulnak.

(Június)

Maforizmények – Örömréning: a külső nem minden

Úgy nem lehetne művészetekkel foglalkozni, és esetleg némi figyelemre szert tenni, hogy ne kelljen magam átoperáltatni nővé, ne kelljen lesbikussá lennem, ne kelljen aranylótollboát viselnem és ne kelljen átmaszkiroznom magam valami feltűnősködő paradicsommadárrá? Mert én úgy szeretném.

Régebben ugyanis enélkül is ment és az nekem teljesen megfelelt (volna).

Néha nem ártana, ha némi teljesítmény is lenne a művészeti produkciók mögött, és nem csak színészi. Különben a közönség hamar elfordul és mi csak a hűlt helyét fogjuk látni...

Maforizmények – Örömréning: unalmas legalja

Megnéztem tíz percet az Édes élet című sorozatból. Ezt nevezik manapság tévéműsornak? Már az első két percben unalmasnak találtam, a tizedik percre pedig határozottan idegesített.

Attól tartok, ha marakodó macskákat sugároztak volna, azt is ugyanennyien nézték volna. Vagy úszó aranyhalakat... Úgy tűnik, a kereskedelmi tévék filozófiája a következő: mindegy, hogy mi, csak menjen valami – lehetőleg minél kevesebb pénzből.

Senki ne mondja nekem, hogy ennél a Háború és béke nem izgalmasabb. Sőt, még az Ulysses is.

Maforizmak – Örömréning: Európa reneszánsza(?)

Véleményem szerint az utóbbi 20-30 évben a pénz hatalom azért jelölte ki a tudományos fejlődés irányát a szórakoztató elektronikában és mobiltechnológiában az úrkutatás és az úrkolóniák létesítése helyett, mert az egyének további, rohamos lebutításában volt érdekelt.

Kiderült azonban, hogy az egyenkénti elkábítás nagyon drága módszer. Nem csak szórakoztatással kell elbódítani az embereket, hanem anyagi javakkal is. Erre azonban Európa egyre kevésbé képes. Spanyolországban és Görögországban 20%-os a munkanélküliség, lassan már gladiátorharcot kell vívni a megélhetést biztosító munkáért. Keleten hasonló a helyzet, a társadalom kétharmada szegény.

Demján azt jósolja, Európa hamarosan Mali és Szudán szintjére fejlődik vissza.

Ha ez túlzás is, ilyen körülmények között az egyén öntudatának materiális javakkal való visszafejlesztése pusztán illúzió. Az öntudat ébredése viszont a kultúra és a művelődés új reneszánszát jelentheti, igaz, ez olyan lesz, mint az első világháború megelőző korszak, mely végül mégis Európa széthullásába torkollott.

Maforizmak – Örömréning: egy jobb generáció

Tim Burton remekét, az Ollókezű Edwardot néztük tizenkét éves lányommal. Mikor ahhoz a jelenethez értünk, ahol reménytelen szerelme, Kim kérésére Edward segédkezet nyújt egy betörésben, de a lány barátja

csapdába csalja, sírva fakadt ki: „Olyan szemetek.” Néha reménykedem: a következő generációk talán különbek lesznek, mint mi? Leszünk-e jobbak, vagy maradunk „szemetek”? Teremthet-e hitvány kor jobb minőséget?

Számomra egyértelmű: a következő nemzedékeknek igenis jobbá kell válniuk. Jobbá kell válniuk, különben elveszünk.

Maforizmak – Örömréning: a változás alapja a szeretet

Minden változás alapja a szeretet, és nem a vélelmezett igazság. A világ ma igazságtalan – legalábbis ezen a földrajzi szegleten – ki tagadná? De ha a változás kiindulópontja nem az emberek iránt érzett szeretet, akkor a változás biztosan nem éri el a célját és félresiklik.

Maforizmak – Örömréning: ti vagytok a Föld sója

A legtöbb ember spirituális sivatagban él és nem akar változni, ezért nekünk kell fellépünk egy jobb világ érdekében, nekünk, akik a spirituális ösvényen járunk. Más nem teszi meg helyettünk. Nagy a felelősség tehát rajtunk és ez belső megerősödést kíván. Erősítsük meg magunkat és másokat abban, hogy mi vagyunk a Föld sója!

Maforizmak – Örömréning: ne rejtőzködj

Ne rejtőzködj! Ha rejtőzködsz, nem lesz a küldetésedből semmi. Pedig nagy szüksége van rád a világnak. Most azokat jutalmazták, akik a Káosz kialakításáért és kiterjesztéséért dolgoznak. Ha ennek ellene akarsz tartani, létfontosságú elem vagy az általunk képzett szellemi falanxban.

Maforizmak – Örömréning: Boldogság forrása

Kutatók szerint három esetben biztosan termelődik boldogsághormon a szervezetben: ha szerelmesek leszünk, ha gyermekünk születik, s ha kisállatunkat simogatjuk, legyen az macska, kutya vagy más kedvenc.

Az előbbi kettő feltételekhez kötött, de a harmadikhoz semmi mást nem kell tennünk, mint kialakítanunk egy megfelelő élőhelyet. A macskának pedig megvannak a megfelelő igényei: nos, innentől már csak egy lépés, hogy belássuk, a másik embernek is megvannak, meglehetnek az igényei.

Minél több macskát (kutyát) a világba, hadd tanulja meg a magát az Univerzum középpontjának érző sok-sok Individuum, rajtuk kívül is léteznek Élőlények! S utána már csak egy nekirugaszkodás, és odaérnek a másik két Boldogságforráshoz is!

Maforizmák – Örömréning: az Erő viszonylagos

Az Erő viszonylagos. Van, aki hegyeket is el tud tolni, van, akinek az apró életakadályok is gondot jelentenek. Bármilyen is légy, az, hogy ebben az „igen igen kemény világban” fenn tudsz maradni, téged igazol. Légy büszke erődre és amennyire csak képes vagy, állj vele a jó ügy mellé!

Maforizmák – Örömréning: támaszkodjunk a gyógyítókra

Annyira beteg a világ, hogy nagy szükségünk van gyógyítókra és gyógyító programokra. Bár a politika, a pénzvilág és általában a hatalom folyamatosan megpróbálja hitelteleníteni és ellehetetleníteni azokat, akik nekünk segítenek, jótékony hatású munkájukat mégsem lehet kiiktatni az életünkből. Támaszkodjunk a gyógyítókra, hisz jól tudjuk, a hatalmasokra nem lehet!

(Július)

Maforizmak – Örömréning: néha a jogos düh is hasznos

A düh nem mindig rossz tanácsadó. Ha azokat, akikre joggal vagyunk dühösek, valaha is rákényszerítettük volna a megértésünkre, ha elég indulatosak lettünk volna ahhoz, hogy kikényszerítsük tőlük, legyenek tekintettel ránk, nem lennénk ekkora gondban. Ha látták volna makacs elszántságunkat, hogy nem tágítunk, hanem tiltakozunk a végsőig, változtattak, módosítottak volna álláspontjukon. Nem így történt. De most már, hogy nem fojtjuk el csalódottságunkat, legalább tisztában vannak azzal, miért vagyunk dühösek.

Maforizmak – Örömréning: a művészet szerepéről

Végtére is nem csak olyan művészet van, amelyik arról szól, hogy „ki vagyok én”, és mit tartok fontosnak „magamról közölni”, hanem olyan is létezik, amely a Szépség, Igazság és Jóság szentháromságának jegyében beszél az élet valóságáról.

Maforizmak – Örömréning: egyszer élünk?

Egyszer élünk? Nagy tévedés.

Szerintem több életünk van, ahogyan a keleti filozófiák tanítják. Ez nem mond ellent sem a kereszténységnek, sem másnak. A Felsőbb Erő

jóságos és az a szándéka, hogy több évszázadon, egész korszakokon át fejlődjünk, s így váljunk tökéletessé. Egyetlen életen belül nem valósulhat meg, hogy „legyetek tökéletesek, miként Mennyei Atyátok tökéletes”. Jelenlegi életünk csupán egy lépcsőfok. Életeinken keresztül ezeken a grádicsokon felfelé haladva érünk el a vágyott eszményi birodalomba.

Maforizmák – Örömréning: sosem vagy egyedül

Sosem vagy egyedül! Még maga Isten sincs egyedül. Szentháromságban él, vele van a Fiú és a Szentlélek.

S jegyezd meg, te sem vagy egyedül, a Felsőbb Erő mindig elkísér utadon. Ez így van rendjén, különben küzdelmeidet nem tudnád végigvinni.

Az az ember, aki hisz, nem is lehet egyedül! Az elszigetelődés a bukás előszobája, a Szövetség pedig a siker előfeltétele.

Maforizmák – Örömréning: Könyvhét után

Magyarországon a rendszerváltáskor az állam nagyjából magára hagyta a könyvkiadást – egyébként ez volt az egyetlen kulturális ágazat, amellyel ezt tette – nyilatkozta minap egy piacvezető kiadó főszerkesztője. Lám, milyen szerencsés kiválasztottak is vagyunk mi, szerzők! Megható, milyen nagy örömmel tesznek kivételt velünk!

A szerkesztő szerint van ebben jó is, hisz a piaci helytálláshoz az íróknak kötelező szórakoztatóan írniuk. Ezzel nem is lenne baj, az irodalomnak

azonban nem csak a szórakoztatás a feladata. Rengeteg olyan könyvet ismerünk a magyar irodalomban, amelyik nem minden ízében szórakoztató, de általa mi, magyarok jobb, finomabb, kulturáltabb és emberségesebb emberré válhatunk. Ez minden nációnak elemi érdeke. Ezek a könyvek ma vagy egyáltalán nem jelenhetnek meg, vagy csak nagy nehézségek árán, néhány száz példányban, teljes csend és hallgatás közepette. Éppen ezért érthetetlen a rendszerváltás utáni vezetés fokozatos és tervszerű kivonulása a kultúra ezen szeletéből.

Hacsak nem... Hacsak nem egy Shakespeare-idézet adja meg ehhez az igazi kulcsot: „Sokat tűnődik, és az ilyen ember veszélyes.”

Mondom, érezzük megtisztelve magunkat: veszélyesek vagyunk...

Maforizmák – Örömréning: néhány szó

Olybá tűnik, a magyar írott kultúra megmaradt híveinek tábora, az a nem túl nagyszámú csoport, amely még kitart a nagyhangú média által vesztesnek ítélt ügyünk mellett, nem hajlandó további kompromisszumokra. Ne azt mondd – szól oda az írónak – hogy mi a személyes nyavalyád, milyen lelki lumbágó kínoz, mert az nem érdekel minket. Rólunk beszélj, arról beszélj, milyen nehézségekkel kell szembenéznünk, arról, hogyan legyünk úrrá ezen, s hogy mit tanulhatunk belőle. Segíts élni, vigasztalj és támogass, ha kell, mert te meg tudod fogalmazni, mi bánt minket. Vagy ha már nem tudsz olyat mondani, ami hasznunkra válna, vagy amiből tanulhatnánk, legalább szórakoztass minket. Aligha vethetünk a szemükre bármit, tegyük a kezüket a szívünkre, ki az, akit leköt egy tízoldalnyi tájleírás, vagy egy egész könyvnyi hangulatfestés?

Az öncélú ornamentika ideje lejárt. Ha a kritika ragaszkodik hozzá, ám tegye, de akkor a közönség és a kritika útja végzetesen ketté fog válni. A kritika pedig magyarázkodhat, hogy agyontámogatott üdvöskéjének miért csak néhány száz eladott példányra futja...

Maforizmák – Örömréning: és a Pokol?

Mindennapi tapasztalataink alapján ma a poklot sokkal könnyebb elképzelnünk, mint a mennyországot. Egy olyan országban, ahol a munkanélküliség átlagos ideje másfél év, ez nem különösebben nehéz. A pokol modern tereinek széles választékával vár ezen kívül az a call-center, ahol naponta ötven emberrel próbálunk biztosítást kötni, vagy az árufeltöltői munka egy bevásárlóközpontban. Ehhez képest a végkimerülést asszociáló „multialkalmazott” vagy a számláktól rettegő, csontszegény „közszolga” már a purgatóriumban él, ám ha onnan is kirúgják, ismét életbe lép az első verzió.

Maforizmák – Örömréning: a magyar irodalom nagyjai

A magyar irodalom nagyjai – különösen Ady, Mikszáth, Németh László és Márai – nem tükör által homályosan, hanem színről színre láttak. Világosan látták a feladatokat és a hibákat, a tennivalókat és az utakat. A politikának – ha szolgálni akarja a magyar közösséget – nem kell mást tennie, csak hozzájuk fordulni...

Maforizmák – Örömréning: kinek a reinkarnációja vagy?

Mindig szerettem Chesterton mondatát: „Az egyház az egyetlen, amely képes felszabadítani az embert ama lealacsonyító kötelessége alól, hogy korának gyermeke.” Ez így igaz, azonban érdekes probléma, hogy az emberek általában épp abban a korszakban nem szeretnek élni, amelyben kénytelenek. Én sem érzem igazán otthonosan magam abban a közegben, ahol nem ismerik a közérdeket, a közösségi érzést, ahol az emberek csak magukkal foglalkoznak, ahol fintorogva fordulnak el egy könyvtől, s ahol csak az lehet sztár, és arra figyelnek, aki szellemi fogyatékosat játszik. De mit lehet tenni? Vigasztalásul el lehet játszani azzal a gondolattal, kik lehettünk néhány nemzedékkel korábban.

Vajon ki lennék én inkább? A nyughatatlan Kodolányi, az igényes Németh László, vagy valaki más? Mindenképp némileg közösségi, szociálisan érzékeny és a magyar társadalomért aggódó író lennék, igaz, akkor nem is létezett más.

Mindenki számára adott ez a játék, ami talán „felszabadít ama lealacsonyító kötelességünk alól,” hogy korunknak gyermekei vagyunk.

Maforizmák – Örömréning: kapcsolatok fontossága

„Tizenöt éves korom óta mindig valakinek a barátnője voltam vagy épp szakítottam valakivel. Itt az ideje, hogy magammal foglalkozzam” – mondja egy negyvenes amerikai nő az Ízek, imák, szerelmek című bestsellerben. A nyugati ember számára természetes, hogy társas lény. De választhat másképp is, megteheti, anyagilag biztos lábakon áll.

A keleti (kelet-európai) ember társas léte, közösségeinek összetartó ereje hagyományosan erős. Igazából csak ebben bízhat, mert anyagi biztonsága – ha egyáltalán van – bármikor elveszíthető, bizonytalan dolog. A keleti embernek nem éri meg individualistának lenni, hisz ez nyugati ember oktalan luxusa.

Maforizmak – Örömréning: rejtett értékek

Néha érdemes régi limlomok és kacatok között kutatni a magyar kultúrában. Előtűnik onnan egy-egy remekmű is.

Az elhasználtságnak, a kidobottságnak nincs még egy szívet facsaróbb, szomorúbb és tragikusabb megjelenítése a zenében, mint A vén cigány. Dzsentrík mulatós zenéje – de nem dzsentríknek szól, megdobogtatja a külvárosi jasszok szívét is. Úgyis mondhatnánk, A vén cigány az a magyar muzsikában, ami A falu végén kurta kocsma az irodalomban.

Maforizmak – Örömréning: Klebelsberg Godot-ra várva

Tömörkény múzeumigazgató volt Szegeden, onnan írta tömör, pontos és hamisítatlanul magyar valóság- és jellemrajzait. Ma nem tenné, hisz költőnek, írónak lenni lenézett, társadalmon kívüli állapot. „Becsületes ember nem foglalkozik ilyennel.” Tömörkényt is figyelmeztetnék, próbáljon másképp szolgálni hazájának. Bár ezt alighanem maga is belátná, és önként a „dolga” után nézne.

Még sosem volt ilyen nagy szükség egy új Klebelsbergre, aki megmenti az írott szó becsületét és aki a magyar tehetségeket a saját pályájukon tartja.

Maforizmények – Örömtrening: hibáink gyökerei

„Törekvéseinknek minden téren egyik fő hibája a szervezetlenség és a tervszerűtlenség. Általában túl sok magyar ember tartja magát egyéniségnek, amiből azután jogot merít önkényes célkitűzésre, csapongásra, és rokontörekvésű emberekben inkább versenytársat, sőt ellenséget lát, semmint munkatársat, kivel a közös cél elérésére erőit egyesíteni kellene” – írja Klebelsberg Kuno. Ami hátrány a magyaroknál, azt ellenfeleink mindig is jól ki tudták használni. Végére is szerencsénk, hogy régi hibáinkra nem csak, hogy rámutattak, de számtalanszor szenvedtünk nagy veszteségeket miattuk. Így most már csak az szükséges a nyeléshez, hogy legalább egyszer kikerüljünk őket.

Maforizmények – Örömtrening: gender equality überalles?

A ma oly divatos gender equality azért nem érvényes mindenre. A „saját szoba” híján (Virginia Woolf) az alkotás szabadságát csak éppen hogy megízlelő női írókkal mostohán bánt a magyar emlékezetpolitika és kultúrtörténet. A Kaffka Margit előtti nőírók atomizáltra zsugorított részei az irodalomtörténetnek, Bethlen Kata, Dukai Takách Judit, Petrőczy Kata Szidónia, Czóbel Minka életművéről nagyvonalúan megfeledkezünk.

Mi, magyarok, felejtésben egyébként is mesterek vagyunk – naná, hogy az említett Kaffka Margit sem része a tananyagnak – ő már nem tud magáért kiállni, és hát jelenleg az irodalmi értékelésben a lobbimunka számít leginkább.

Amúgy a gender szakértőktől is megkérdeném, tudják-e, miről szól Virginia Woolf esszéje? (Ami alapvető kiindulópont kellene, hogy legyen.) Mielőtt oly sebesen igyekeznének szegődni a csodált Európa nyomába, nem ártana némi műveltségre szert tenni...

Maforizmák – Örömréning: jó társaság

Mérvadó barátom (Szigeti Gábor) szerint a legtöbbet olvasó társadalmi csoport a mai Magyarországon – meglepő lesz – a hajléktalanoké. Most éppen olvasókört szervez nekik. Heti három-négy könyvet is megemésztének. Könyvek bőséggel kerülnek elő a kukákból, de sokszor még kukázni sem kell, mert a szemetes mellé teszik a könyveket.

Tapasztalatait magam is osztom. Két évig önkéntes karitatív munkát végeztem, láttam, lelkesen olvassák a különféle kiadásokat, cserélgetik egymás közt, beszélgetnek róluk. Én is kaptam ajándékba az egyiktől egy kötetet: Az 1945 utáni magyar irodalom antológiáját.

Furcsa világ ez. A tapasztalatok azt is megerősítik, hogy a jómódú középosztály alig olvas. Majdnem húsz éve járok irodalmi estekre, de én még ott „nembölcész” végzettségű, tömött bukszájú polgárt – ügyvédet, orvost, mérnököt vagy közgazdászt – nem láttam. Ebből következtethetünk olvasási szokásaikra is.

Senkinek sincs garancialevele arra, hogy nem lesz hajléktalan. De marad erre az esetre vigasz is: legalább jó társaságba kerül.

(Augusztus)

Maforizmak – Örömréning: egységben az erő

A szakértők egybehangzó véleménye, amit maguk a játékosok is hangoztatnak, a német válogatott sikere: a csapategység. A részfeladatok arányos megosztásában, az egymásra utalt tagok jó együttműködésében rejlett mindig is a németek sikere. Ezért válhattak a civilizált világ egyik legnagyobb gazdasági hatalmává, az Unió motorjává, akik nélkül ma nem beszélhetnénk egységes Európáról. S azért, mert háttérbe szorították a klikkharcokat, szem előtt tartva céljaikat, beépítették a Boetengeket, Khedirákat, és Özileket a saját gépezetükbe. Mindabban jók, amiben mi rossznak mutatkozunk. („Mintha belénk lenne nevelve ez a szisztematikus önzés” – írja egy cikkben az aranylabdás angol, és jó tudni, felmérések szerint angol mellett a magyar Európa „legindividualistább” népe, ami a végtelen önzés egyik eufémisztikus megfogalmazása...)

Ez már a sokadik német lecke. Nekünk is.

Hosszú távon csak a józan ész, a belátás és a munka fizetődik ki.

Maforizmak – Örömréning: szerény kívánság

Kopp Mária felmérése szerint 100 magyarból 81 véli úgy, hogy hazánkban senki sem törődik a másikkal. Ezt minden európai felmérés megerősíti, a statisztikák szerint Európában a „legindividualistább” nép az angol és a magyar.

(„Legindividualistább”: ez az önzés és a mások iránti közöny eufémisztikus megfogalmazása.)

Ez rajtam kívül másoknak is feltűnt, és Halácsy Péter, a Prezi alapítója és Philip Zimbardo, a Stanford egyetem professor emeritusa elindította a Hősök tere kezdeményezést, melynek célja, hogy minél több magyarból olyan hétköznapi hőst faragjon, aki kiáll és tesz másokért.

Ah, milyen jó lenne, ha legalább ez az egy kezdeményezés nem fulladna a nagy magyar közönybe!

Maforizmak – Örömréning: a csodák nem jönnek maguktól

Mélyen hiszek abban, hogy minden férfi és minden nő összeillik. Bármely férfi és bármely nő alkothat párt. Hiszen ugyanazon oldalnak a két fele. Ne gondolkodjatok, ne gyártsatok elméleteket, műveljétek a csodát!

Maforizmak – Örömréning: ha Istent ismerünk

Csak találgathatunk, milyen a mennyország, mit éreznek, akik odajutnak és mit élnek át ott. De kétségkívül létezik mennyország. Abból is látszik, hogy – mondjuk – Dánia nem esik messze tőle.

Nem válasz a miéltre az, hogy nem volt elvesztett háború és nem volt orosz elnyomás. Mert ezek eleve nem lettek volna, ha Istent ismerünk. Északnyugat és Délkelet különbségére a válasz az emberek viselkedése és hozzáállása: egymáshoz, s ezáltal Istenhez.

A válasz, hogy megértettük-e és követtük-e a Megváltó üzenetét vagy nem törődtünk vele és hátat fordítottunk neki.

Maforizmak – Örömréning: a mennyország rendje

Nem tudhatjuk, milyen a menny és milyen ott a rend. De egyet biztosan tudunk: a mennyország rendje biztosan nem kapitalista.

A mennyországban csak közösségi társadalom lehet. Nyilván nem olyanképp szocialista, amelyet megismertünk, hiszen az egy szűk csoport diktatúráját jelentette, retusált feudalizmust. (Bár a skandináv modell már közelít az ideálshoz.) Ám a mennyben nincs helye az Önzés filozófiáján alapuló kapitalizmusnak, hiszen már Ferenc pápa is megmondta, minden rossz az Önzésből fakad. A mennyország olyan hely – lehet –, ahol az emberek énekelnek és táncolnak, ahol az ünnep mindennapos, ahol a közösségi rítusoknak és a művészeteknek kitüntető szerepe van.

Hol férne el ott egy bróker, egy bankár, egy nagyvállalkozó?

Bizony, ők nem férnek át a tű fokán! A mennyben maguk mögött hagyjuk a pénzversenyessé, önzésen alapuló kapitalizmust.

Nos, majd ott leszek boldog...

Maforizmak – Örömréning: mindig fejlődünk kell

A kereszténység elvei szerint folyton fejlődünk, „növekednünk” kell, tökéletesednünk kell személyiségünkben, vállalásainkban, egész valónkban. Nincs rá ok, hogy e személyiségfejlesztési program a túlvilágon

megszakadjon. Az üdvösségre olyan emberek jutnak, akik fontosnak tartják a személyiség egyéni fejlődését, ezért a mennyország remek hely. Ám azért nem ártana, ha mind több ember érezné úgy ezen a vegyes lakosságú „Siralomvölgyben” is, hogy folyamatosan csiszolódnia kell, különben – bármit is hisz most – a történet végén kellemetlen meglepetés érheti.

Maforizmak – Örömréning: még néhány gondolat a Nagy Háborúról

Ha az Európai Unió egyetlen eredménye csak az, hogy hetven éve nem volt háború ezen a földön, hát megérte felállítani a testületet. A Nagy Háború legfőbb okaként mégiscsak azt tudjuk megjelölni, hogy nem sikerült megbeszélni közös dolgainkat. Nem volt rá megfelelő keret, sem mód, a nagyhatalmak döngették a mellüket, s mindenki külön-külön kereste a maga dicsőségét. Ma van keret és van mód, minden ország össze van fűzve, egymásra van utalva, egy újabb nagy háború lehetősége szinte lehetetlen. A legrosszabbat tehát elkerültük. De vajon megnyerjük-e a békét is?

Maforizmak – Örömréning: nézd legott komédiának

„Nézd legott komédiának, és mulattatni fog” – írja Shakespeare. De hogyan, ha körülötted mindenki csak siránkozik, jajgat és hamut szór – a saját vagy mások fejére. Vajon hova lett a humorérzék a magyarokból?

Nem csak gyűlöletbeszéd van ma ebben az országban, de elborít minket a panaszbeszéd is. Jeremiás permanens sirámai bővített kiadásban.

„Nézd legott komédiának” – de keress hozzá társakat. Egyedül nem megy.

Maforizmak – Örömréning: a mi hőseink

A magyar nép emlékezete – vagy inkább divatos szóval élve „emlékezet-politikája” – igen hiányos és mostohán bánik a szellem napvilágát elhozó nagy egyéniségekkel. A magyar művelődés és kultúra Európához képest mindig lemaradásban volt, ezért ezek az alkotók és művészek már-már hősnek számítanak. A mi hőseinknek. Az emlékezőknek pedig egyetlen törekvése sem felesleges, mert hőseink minden tiszteletet megérdemelnek!

Maforizmak – Örömréning: koporsószeg

A társadalomtudósok ma már a 2008-as válságot ugyanolyan fordulópontnak tartják, mint az első vagy a második világháború kitörését. Bár a világméretű háborút – nyilván racionális okokból – sikerült elkerülni, annyi bizonyos, hogy az egyéni kapzsiságon és az önkorlátozás nélküli nyereszkesedésen alapuló liberális kapitalista modell hatalmasat bukott. S nemcsak Oroszország, Kína és Törökország jár más utakat, hanem Skandinávia – Norvégia, Dánia és Svédország – is.

Arról mindig megfélelkezünk, hogy az északi államokban sosem verték ki a fejekből lángelektű liberális üzletemberek a közösségi („valódi” szocialista) társadalom, a szolidaritás és a társadalmi felelősségvállalás gondolatát. Ennek következtében ők köszönik szépen, jól vannak. Mi, a birodalom végvidékén, ezt nem látjuk, ám ennek pusztán ténye egy-egy szeg fanatikusaink koporsójában.

Maforizmények – Humortréning: egy Shakespeare-parafrazis

„Nincs jó vagy rossz, a gondolkodás teszi azzá.”

(Hamlet)

„Nincs jó vagy rossz író, marketing és helyezkedés teszi azzá.”

Maforizmények – Humortréning: egy Wilde-parafrazis

„Egy jól megkötött nyakkendő a sikeres karrier záloga.”

(Oscar Wilde)

„Egy jól megkötött törzsszövetség a sikeres karrier záloga.”

Maforizmények – Örömtrening: a kimondás képessége

„A kimondás képessége ajándék. A szó vallásos értelmében is.”

Maforizmények – Humortréning: miért?

Vajon miért Barbara Streisand filmjein nőnek fel a melegek, miért nem John Wayne filmjein?

(John Wayne meleg volt, Streisand nem.)

Maforizmények – Humortréning: az olvasásról

Az olvasás népszerűségének visszaeséséhez valószínűleg az is hozzájárul, hogy senkit sem fizetnek meg azért, mert szeret olvasni.

Maforizmények – Örömtréning: az macskákról, megen'

A kamaszkoromban divatozó nagy személyiségtesztek idején – mikor ezeket mindenki bőszen töltögette – volt egy jellemző kérdés. Kiket szeret Ön jobban, a macskákat vagy a kutyákat? Aki a macskák mellett döntött, annak feminin jellege kapott pluszpontokat, aki a kutyák mellett, annak a maszkulin. Adottnak vették hát, hogy a macska „nőiessé” tesz, a kutya meg „férfiassá”.

Hiába mondja bárki, hogy ezek a tesztek csak „ugatják/nyávogják” a tényeket, a manapság feszt virulens kutyakultusz szerintem társadalmunk túlmacsósodásának jeleit igazolja vissza.

Tehát: azért is macskák! Öntörvényű, független, introvertált, „jól megvan nélküled”, de elvárja, hogy csodáld! Tiszta Femininum! Pártolom!

Maforizmények – Humortréning: miben áll a süllyedés

Hazánkba – külön erre a célra – hívtak japán tudósok megállapították, ha valaki rendszeresen nézi a kereskedelmi televíziók celebsorozatait, évente 5%-al csökken az IQ-ja. Az érzelmi pedig 10%-al.

Maforizmények – Örömtréning: az örömteli személyiségről

Alkotó, pozitív gondolkodású embereket kell aktív munkára serkenteni és támogatni Magyarországon is, ha gazdagabbak, fejlettebbek és népszerűbbek akarunk lenni. Meg kellene teremteni közös összetartásunk alapjait, s ha még a részletekben vitatkozunk is, abban, hogy a fejlődés, a nemesedés, az emberségesebb társadalomért végzett munka mindannyiunk érdeke, abban egyet kellene értenünk.

Maforizmények – a Végzetről

Az emberek csak akkor vetnek számot a Végzettel, ha a Halál már ott settenkedik a hátuk mögött. Ily módon örülnünk kellene a Sötétség közeledtének, hisz legalább elmélkedésre késztet.

(Szeptember)

Maforizmények – Örömtérning: szimbolikus politika

Az uruguayi elnök sorban áll az orvosi rendelőben, biciklivel jár a munkahelyére, az izlandi miniszterelnökhöz az ország bármely polgára bejelentkezhet egy látogatásra, a svéd kormány tagjai utcai ruhában állnak a fotósok rendelkezésére és... Magam is részese lehettem annak, hogy a dán kormány egyik minisztere válaszolt a kérdéseimre egy vidéki népiskolán, Dánia legkisebb városa, Bogense mellett.

Mindezek csupán szimbolikus tettek, de nagyon nagy szükség van a szimbolikus politika gesztusaira most, amikor újra visszatérünk a XIX. századi modellekhez, most, amikor kettészakadni látszik a társadalom, és Dickens világa újra mindennapi valósággá válik...

Maforizmények – Örömtérning: csak nyugodtan

Bizony, az emberben mindig él a vágy az olyan gyöngédség után, amelyet csak egy macska nyújthat.

Maforizmények – igazságtalanul

Nincs nagyobb igazságtalanság, mintha buta, műveletlen és erőszakos emberekkel zár össze az élet.

Maforizmények – Humortréning: regénytermelés, termelési regény

Egyes íróink neve könnyebben fennmaradhatna az irodalomban, ha kevesebbet írnának. Számtalan lektúrral jártam már úgy, hogy elolvasás után a szerző nevét rögtön elfelejtettem... S vannak olyan alkotók is, akik egyetlen mondattal ragadtak meg. Ha az író meg tudja találni azt az egyetlen mondatot, már volt értelme az írásainak.

Maforizmények – Hittréning

A költészet a Mindenség tolla. A hit pedig a kulcsa.

Maforizmények – Hittréning: A kiválasztott

Csodálatos elrendezettségben állította fel az Univerzum nagy rendszerét a Mindenható, azonban sose feledkezzünk meg arról, hogy mindenben ott lapul a Gonosz is. A mi dolgunk pedig az, hogy megvédjük a Mindenható csodás munkáját a mindenben ott rejlő Gonosszal szemben, mely kész arra, hogy reggelre lerombolja azt, amit este felépítettünk. Bárki lehet kiválasztott, aki képes életét áldozni erre a nagy feladatra.

Maforizmények – Örömtréning: boldogsághormon-termelés

A kultúra olyan narkotikum, amit sosem lehet túladagolni.

Maforizmények – Humortréning:

Csak a művészeket áltatják azzal, hogy haláluk után – poszthumusz – nagyra értékelik a műveiket. Képzeld el, mi lenne, ha egy futballistával próbálnák elhíttetni, hogy csak az utókor csodálja majd a cseleiteit és góljait...

Maforizmények – eb(do)-filozófia

Tiszteletben tartom mások vallási érzését, de belegázolok – hisz ezért fizetnek.

Maforizmények – Örömtréning: Szó-beszéd

A kommunikáció nagyon érzékeny dolog. Nem tudhatjuk, milyen irányba fordul, egy jó irányba kanyarodott beszéd, beszélgetés vagy szónoklat is vehet hirtelen fordulatot egy rosszul megfogalmazott mondat miatt. Éppen ezért, a beszéd mestereinek minden kifejezés sajátos árnyalatát ismerniük kell.

Maforizmények – Örömtréning: csak az ember olvas

A kutyák jobban tudnak szeretni, a lovak kitartóbbak, de... csak az ember olvas.

Maforizmak – Örömréning: Búcsú Siker-asszonytól

Szokásunk nekünk, író- és költőembereknek, hogy két kézzel kapaszkodjunk Siker-asszony uszályába. Elmúlik ez is. Lassan rájövünk, hogy halálunk után néhány héttel már senki sem emlékszik arra, mit írtunk, még később legfeljebb, ha unokáink kaparják elő poros köteteinket. A feledés ellen írunk, de mégis a feledésnek.

Nemzeti kultúra nincs nemzet nélkül. S ma, amikor nincs nemzet és nincsenek nemzettársaink, csak fogyasztók vannak, a művész vagy megalkuszik és kielégíti a fogyasztók vágyait vagy egyáltalán nem létezik többé. Siker-asszony vőlegényeit ebben a korban politikai vegykonyhák mélyén jelölik ki: testalkat, csinosság, magabiztosság, határontúliség, minden számít, csak az igaz szó nem. De a Jó, amitadtunk, nem merül feledésbe, nyomtatott könyvek helyett az Örökkévalóság könyvébe íródik be. Tetteink, jó cselekedeteink beszélnek helyettünk ma, amikor szavainkra süket a „fogyasztói népesség”. Legyünk hát mi magunk a nemzet, egyedül, ha kell, bátor – és magányos – kiállításunk a Jó mellett többet ér minden pusztába kiáltott szónál!

Maforizmak – Humortréning: az irodalmi és műveltségi nullpont „hasznáról”

Idősödő kortárs mellőzött – a fiatal kirekesztettnek: „Ne szomorkodj, tenni rá! A felejtés demokratikus, mint a halál: a mai sztárolt szerzőkre ötven év múlva ugyanúgy nem fog emlékezni senki, mint ránk!”

Maforizmények – Örömtrening: tanítványi dicséret (pedagógia Pulitzer-díj)

Tanár úr, maga a második legnagyobb tanítómesterem. Az első az Élet!

Maforizmények – Örömtrening: saját út

Vannak, akik elkezdnek a saját úton járni, de útközben eltévednek, vagy eltéríti őket a társadalom. S vannak, akik végigjárják az utat, hogy megtalálják a végső célt: Önmagukat.

(Október)

Maforizmények – Örömtrening: hinni a túlvilágban

Az ember negyven év felett erősen kezd hinni a túlvilágban, abban reménykedve, hogy majd ott boldog lesz.

Maforizmények – Humortrening: Pütkösdi királyság

Nem minden hagyomány folklór, bőven akadnak máig élő hagyományok is. Ilyen például a pütkösdi királyság intézménye. A pütkösdi király egy évig ingyen ihat és ehet a falu összes lakodalmán. A mai pütkösdi király is legfeljebb egy évig mulathat a mi kontónkra, aztán jön az új csillag, csak a pütkösdi királyt ma úgy hívják: celeb.

Maforizmények – Konsumforradalom (m)után(s)

Ez már tényleg egy szabad világ. Mindenki azt tehet, amit csak akar. Ám a lúzerek nyájas birkaközegében senki sem akar mást csinálni, mint a többiek.

Maforizmények – Örömtrening: egy kitűnő novellakezdet

Két nagyszerű ember volt a faluban: a pap és a párttitkár.

Maforizmények – Örömtréning: megérteni az anyaságot

Az író is anya, a szavak és történetek anyja, állandóan gondolatokkal viselő, így minden anyának lelki rokona.

Maforizmények – az olvasóké a világ (?)

Sok van, mi igaz, de nem hangzik jól, és sok van, ami nem igaz, de jól hangzik.

Maforizmények – Szabadságtréning: Számmisztika

Ha '56 bátorságának egy szemernyi szikrája is lett volna bennünk a '90-es években, soha nem ébredtünk volna – a válságos 2008 után sem – ilyen szomorú 2014-re.

Maforizmények – Szabadságtréning: a kegyelet hősei (Halottak napja és november 4-e előtt)

Maforizmák – A kegyeletről

A kegyelet tisztelet és hála együtt. Amíg tisztelet él a szívünkben hőseink iránt, addig ennek az országnak még lesznek tartalékai. Hálát adhatunk azért, mert Magyarország hírnevét a világban '56 alapozta meg és tiszteletet adhatunk azért, mert '56 szellemiségét még nem mindenki adta fel...

Maforizmák – Humor- és Örömréning

Egész jól kijövök az emberekkel, ha nem vagyok köztük.

Maforizmák – Örömréning: dicséret

Szívesen hozzászoknék ahhoz a gondolathoz, hogy a hátam mögött dicsérnek.

Maforizmák – Humortréning: egy magyar ifjú Kennedy-értelmezése

Ne azt kérdezd, mit tesz érted az ország, azt kérdezd, hogyan kerülhetsz olyan országba, amely többet tesz érted.

Maforizmények – Örömtréning: a macska misztikuma és filozófiája

Egy macska szeretete a legnagyobb adomány, amit az ember kaphat, mert egy macska sohasem szeret kritika nélkül. Csak azt szereti, aki szeretetre méltó. Aki nem érti meg a macska különleges természetét, az nem méltó arra, hogy ragaszkodjon hozzá. Aki nem kedveli a békét, az egyensúlyt, az állandóságot, aki nem ismeri a tűnődés szépségét, annak sohasem lesz hű macskája. Aki az élet felületes örömeit kergeti, aki nem érti a mély macskafilozófiát, annak a macska hátat fordít. Akit a macskák szeretnek, silány ember nem lehet.

Maforizmények – Humortréning: mai mese

Történt egyszer, hogy egy vidéki történelemtanár nagyon megszorult... Emlékezett, hogy van neki egy volt osztálytársa, akiből nagyocskává vállalkozó lett, lám, a helyi lapot is ő adja ki. Támadt egy ötlete: megkeresi és felajánlja, hogy ír egy cikksorozatot a városka múltbéli hírességeiről. Igen, ám, csakhogyan kiderült, ez semmilyen segítséget sem jelent. A lap szerkesztéséért ugyanis senki sem kap honoráriumot, a tisztas iparos ezért egy fillért sem fizet. A vállalkozó azonban felajánlotta, hogy vasárnaponként mosogathat az éttermében...

A tanárnak eszébe jutott a költő, aki arról írt, hogy majdan „a szellem napvilága ragyog be minden ablakon”, és utánanézett a legújabb ablaktisztítási technikáknak.

Maforizmák – Mégis-morál, ott is, hol (Gutenberg)galaxisok tűnnek el

A költő sohasem lehet hűtlen ahhoz a küldetéshez, amelyre rendeltetett, mert tudnia kell, sosincs egyedül. Sose hagyd abba, amit csinálsz, hiszen eljön a hallgatás ideje is.

Köszönöm a figyelmet minden kedves olvasómnak, kívánom, hogy éljenek minden nap az Örömréning szerint!